

Liabona

A black and white portrait of Joseph Fielding Smith, a man with short, dark hair, wearing a dark suit jacket, a white shirt, and a light-colored tie. He is looking slightly to the right of the camera with a neutral expression. The background is a plain, light color.

**Joseph
Fielding Smith:
verdediger van
het geloof, p. 32**

**De kerk in Mexico — een
rijke geschiedenis, een
mooie toekomst, p. 24**

**JMJV-thema 2014,
pp. 50, 52, 53**

**Kleuractiviteit en
leesschema voor het Oude
Testament, pp. 74, 76**

'Sommigen van jullie vinden misschien dat je niet boven de verontreinigde vijver kunt uitstijgen, dat je omstandigheden te moeilijk zijn, je beproevingen te zwaar, en de verleidingen te groot. [...] Weet dat de stengel van de waterlelie ondanks tegenspoed groeit. En net als de stengel de waterlelie verheft, zal jullie geloof je steunen en verheffen.'

Mary N. Cook, voormalig tweede raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium, 'Het anker van een getuigenis', *Liahona*, mei 2008, p. 122.

BOODSCHAPPEN

- 4 Boodschap van het Eerste Presidium: De beste tijd om een boom te planten**
President Dieter F. Uchtdorf
- 7 Huisbezoekboodschap: De goddelijke bediening van Jezus Christus: voorbeeld**

OP DE OMSLAG

Voor: foto van Joseph Fielding Smith genomen op 26 april 1910, kort na zijn ordening tot apostel op 33-jarige leeftijd. Binnenkant vooromslag: foto LaRene Porter Gaunt.

HOOFDARTIKELEN

- 18 Zie de toekomst met geloof en hoop tegemoet**
Ouderling M. Russell Ballard
We moeten ons leven toewijden aan de zaak van de Heiland terwijl we wandelen in geloof en vol overtuiging werken.
- 24 Pioniers in het buitenland: Mexico — van crisis tot kracht**
Sally Johnson Odekirk
De heiligen der laatste dagen in Mexico brachten grote offers om de kerk in hun land op te bouwen.
- 32 Waar en trouw: inspiratie uit het leven en de bediening van Joseph Fielding Smith**
Hoyt W. Brewster jr.
Leer een hedendaags profeet kennen die een balletje kon slaan, een groot hart had en de Heer getrouw diende.

RUBRIEKEN

- 8 Notities oktoberconferentie 2013**
- 10 Wij spreken van Christus: Van duisternis tot licht**
Naam bekend bij de redactie
- 12 Profeten uit het Oude Testament: Adam**
- 14 Evangelieparels: De Godheid**
President Gordon B. Hinckley
- 17 Onderwijzen met Voor de kracht van de jeugd: Zondagsheiliging**
- 38 Onder heiligen der laatste dagen**
- 80 Tot we elkaar weerzien: Kan Hij me zien?**
Teresa Starr

42

42 Goed doorstaan

Ouderling J. Christopher Lansing
Wat verwacht de Heer van ons als onze dromen worden verbrijzeld?

*Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstoopt.
 Hint: kijk in de Schriften!*

46

46 Geschenken voor je toekomstige gezin
 President Henry B. Eyring
Welke geschenken kun je nu al ontwikkelen om je toekomstige gezin mee te zegenen?

50 Thema wekelijkse activiteiten-avond 2014
 Algemene presidiums van de jongemannen en de jongevrouwen
Kom tot Christus en word vervolmaakt in Hem en onthoud u van alle goddeloosheid.

52 Regel op regel: Moroni 10:32
Het thema voor de wekelijkse activiteitenavond richt ons dit jaar op het pad naar volmaaktheid.

53 Poster: Kom tot Christus

54 Hoe kan ik veranderen door de Godheid te kennen?
 Lori Fuller
Deze vijf beginselen over de Godheid kunnen je leven op grote en kleine manieren veranderen.

56 Voor de kracht van de jeugd: Ik ben Hem altijd indachtig
 Larry M. Gibson

58 Een berekend succes
 Daniel Kawai
Een deelnemer aan een wedstrijd moet kiezen tussen het heiligen van de sabbat of uitgesloten worden.

59 Aangestipt

60 Beide helften van de zegening
 Brittany Beattie
We ontvangen aanvullende zegeningen wanneer we eigen familienamen opzoeken en ze meenemen naar de tempel.

64 Onze plek

72

66 Vrienden over de hele wereld: Mahonri en Helaman uit Mexico

68 Bijzondere getuige: Wat houdt het in om een christen te zijn?
 Ouderling Robert D. Hales

69 Vrienden over de hele wereld: Paspoort

71 Ons prikbord

72 Net zoals in de Schriften!
 Renae Weight Mackley
De Schriften kunnen net als mijn leven zijn!

74 Leesschema Oude Testament

77 De overwinnaarshaag
 Rosemary M. Wixom
Wie kan ons de weg terug naar onze hemelse Vader wijzen

78 Jeugdwerk thuis: Vader in de hemel maakt het mogelijk voor me om naar Hem terug te keren

81 Portret van een profeet: Harold B. Lee

Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold, Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Hoofddirecteur: David T. Warner

Directeur of operations: Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofddirecteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofddirecteur: Ryan Carr

Redactieteam: Susan Barrett, Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jennifer Grace Jones, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Leidend art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinkley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom:

Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Voordruk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau
Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee
E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallaees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2014 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2014 Vol. 114 No. 1. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken. Hieronder staan twee ideeën.

FOTO-ILLUSTRATIE CODY BELL

'Geschenken voor je toekomstige gezin', p. 46: Hou na het lezen van dit artikel een gezinstalentedavond waarin ouders en kinderen hun talenten kunnen tonen. Ouders kunnen dan bespreken hoe hun talenten het gezin ten goede komen. Daarna kunnen ze hun kinderen vragen hoe hun talenten het gezin tot zegen zijn en hoe ze later hun eigen gezinnen tot zegen zullen zijn. Ouders kunnen hun kinderen aanmoedigen om doelen te stellen voor het verder ontwikkelen van hun talenten.

'Leesschema Oude Testament', p. 74: Gebruik dit leesschema om het Oude Testament als gezin te lezen. U kunt het inkleurschema uit dit tijdschrift halen of er een afdrucken op liahona.lds.org, zodat u uw vooruitgang kunt bijhouden. Lees en bespreek de aangegeven teksten in gezinsverband en plan de wekelijkse Schriftstudie in.

IN UW TAAL

De *Liahona* en ander materiaal van de kerk staan in veel talen op languages.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Bekering, 4, 10, 46

Beproevingen, 42

Boek van Mormon, 38

Christen, 40, 68

Dienen, 40

Doelen, 4, 18, 46

Erfgoed, 24, 32

Familiegeschiedenis, 60, 64

Gebed, 64

Geloof, 18

Getuigenis, 64

Gezin, 46, 60, 64

Godheid, 14, 54

Heilige Geest, 14, 40, 54, 64, 81

Heilsplan, 78

Hemelse Vader, 14, 54, 77, 78, 80

Hoogmoed, 10

Hoop, 18

Jezus Christus, 7, 14, 50, 52, 54, 56, 68

JMJV-thema, 50, 52, 53

Kinderen, 41

Lee, Harold B., 81

Mexico, 24, 39, 66

Nederigheid, 10

Oude Testament, 12, 74

Pioniers, 24

Sabbat, 17, 56, 58

Smith, Joseph Fielding, 32

Sterfelijk leven, 12, 42, 78

Tempels, 24, 39, 60

Val van Adam, 12

Verbonden, 56, 58

Verzoening, 4, 10, 14, 54

Volharden, 42, 72

Volmaking, 50, 52

Voorbeeld, 7

Voorspoed, 18

Vrede, 41

Wederkomst, 18

Zendingswerk, 38, 59

**President
Dieter F. Uchtdorf**

Tweede raadgever in
het Eerste Presidium

DE BESTE TIJD OM EEN boom te planten

In het oude Rome was Janus de god van het begin. Hij werd vaak met twee gezichten afgebeeld — een terugkijkend op het verleden en een ander dat vooruit naar de toekomst kijkt. In sommige talen werd de maand januari naar hem vernoemd, omdat het begin van het jaar een tijd van bezinning en planning was.

Duizenden jaren later worden er in vele culturen met nieuwjaar nog steeds goede voornemens gemaakt. Het maken van goede voornemens is gemakkelijk — het is wat anders om je eraan te houden.

Een zekere man had een lange lijst voornemens opgesteld en voelde zich vrij goed over zijn vooruitgang. Hij dacht: tot nu toe eet ik gezond, heb ik mijn geduld niet verloren, leef ik binnen mijn budget en heb ik geen enkele keer geklaagd over de hond van de burens. Maar het is vandaag 2 januari, de wekker is net afgegaan en ik moet opstaan. Ik heb een wonder nodig om dit vol te houden.

Opnieuw beginnen

Een frisse start is ongelooflijk hoopgevend. Ik veronderstel dat ieder van ons ooit wel eens met een schone lei heeft willen beginnen.

Ik vind een nieuwe computer met een schone harde schijf geweldig. Hij werkt een tijdje zonder problemen. Maar na enkele dagen of weken worden er steeds meer (al dan niet gewenste) programma's op geïnstalleerd. Uiteindelijk werkt de computer minder snel en heeft hij

meer tijd nodig om dezelfde processen uit te voeren. Soms voert hij ze zelfs helemaal niet uit. Zelfs het opstarten van de machine kan moeizaam verlopen, omdat de harde schijf vol rommel en digitale restanten staat. Soms rest ons niets anders dan de harde schijf te formatteren en opnieuw te beginnen.

Wij kunnen op vergelijkbare wijze vol zijn van angst, twijfel en schuldgevoelens. We kunnen onder onze (al dan niet moedwillige) fouten gebukt gaan, zodat het moeilijk wordt om te doen wat we zouden moeten doen.

In het geval van zonde bestaat er een geweldig formatteringsproces, namelijk bekering. Dat laat ons toe onze interne harde schijf op te schonen en de rommel die ons hart bezwaart op te ruimen. Het evangelie toont ons hoe we onze ziel van zonde kunnen reinigen en weer nieuw, rein en onschuldig als een kind kunnen worden door de wonderbaarlijke en barmhartige verzoening van Jezus Christus.

Soms worden we door andere zaken afgeremd, waardoor er onproductieve gedachten en daden ontstaan en we niet in actie komen.

Het beste in ons naar boven halen

Het is goed om doelen te stellen. We weten dat hemelse Vader ook doelen stelt. Hij heeft immers gezegd dat het zijn werk en zijn heerlijkheid is om 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39).

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

President Uchtdorf verklaarde dat we er juist kracht uit kunnen putten als we onze doelen niet in een keer verwezenlijken. '[...] Ook al is de eindbestemming nog lang niet in zicht, de reis op zich zal ons sterker maken dan we waren.' Vraag de gezinsleden ervaringen te vertellen waarin ze meer leerden van wat er op hun pad kwam dan van de aankomst, zoals een diploma behalen of een onderscheiding ontvangen.

Onze persoonlijke doelen kunnen het beste in ons naar boven halen. Uitstel is echter een van de zaken die het moeilijk maken om onze voornemens vol te houden. We stellen het begin soms uit, wachten op het juiste ogenblik de eerste dag van het nieuwe jaar, het begin van de zomer, wanneer we als bisschop of ZHV-presidente geroepen worden, wanneer de kinderen naar school gaan of wanneer we met pensioen gaan.

U hoeft geen uitnodiging te krijgen om aan uw doelen te beginnen. U hoeft niet te wachten op toestemming

om de mens te worden die u kunt worden. U hoeft niet te wachten op een uitnodiging om in de kerk te dienen.

We kunnen jaren van ons leven verkwisten door te wachten tot we gekozen worden (zie LV 121:34–36). Maar dat is een verkeerde veronderstelling. U bent al gekozen!

Ik heb in mijn leven nachten wakker gelegen van problemen, zorgen of verdriet. Maar hoe donker de nacht ook is, ik put altijd kracht uit deze gedachte: 's ochtends zal de zon opkomen.

Elke nieuwe dag is er een nieuwe

dageraad — niet alleen voor de aarde, maar ook voor ons. En die nieuwe dag is ook een mogelijkheid voor een nieuw begin.

Maar wat als we falen?

Soms houdt angst ons tegen. We kunnen bang zijn dat we falen, slagen, vernederd worden, dat het succes ons zal veranderen of dat het onze dierbaren zal veranderen.

En dus wachten we. Of geven we het op.

We moeten ons bij het stellen van doelen ook realiseren dat, toch zeker

in het begin, niet alles van een leien dakje zal gaan. We moeten ons hier niet door laten ontmoedigen, maar er juist kracht uit putten, omdat dit de druk van het volmaakt moeten zijn, wegneemt. We houden er vanaf het begin rekening mee dat we wellicht een keer de plank mis zullen slaan. En als we dat in ons achterhoofd houden zal de klap minder hard aankomen.

Als we met die instelling met onze doelen omgaan, hoeft tegenslag ons niet vleugellam te maken. Zelfs al

behalen we het gewenste doel niet, dan nog zullen we een flink stuk zijn opgeschoten op de weg die naar ons doel toeleidt.

En dat is erg belangrijk.

Ook al is de eindbestemming nog lang niet in zicht, de reis op zich zal ons sterker maken dan we waren.

Nu is de beste tijd om te beginnen

Een oud spreekwoord luidt: ‘De beste tijd om een boom te planten is

twintig jaar geleden. Nu is de op één na beste tijd.’

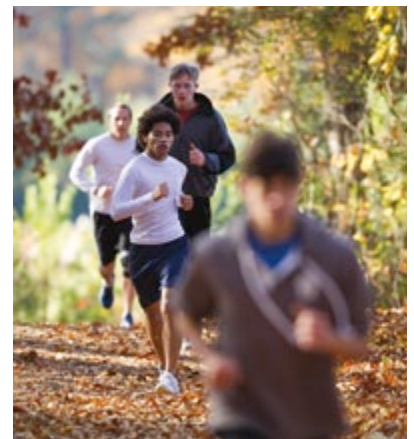
Het woord *nu* heeft iets moois en hoopvol. Er gaat bezielende kracht uit van het feit dat we, als we er voor kiezen nu de beslissing te nemen, meteen voorwaarts kunnen gaan.

Nu is de beste tijd om te beginnen aan de ontwikkeling van de persoon die we uiteindelijk willen zijn — niet alleen over 20 jaar, maar ook in alle eeuwigheid. ■

JONGEREN

Begin nu aan je beste zelf

President Uchtdorf legt uit dat ‘persoonlijke doelen het beste in ons naar boven [kunnen] halen.’ Stel wat doelen voor twee of drie vlakken van je leven, zoals lichamelijke gezondheid, geestelijke gezondheid en vriendschap. Wat wil je dit jaar bereiken op deze vlakken? Stel onder gebed enkele haalbare doelen die je zullen helpen te groeien. Noteer je doelen nauwkeurig in je dagboek, zodat je over een jaar je vooruitgang kunt zien.

Bestudeer dit materiaal onder gebed om te weten te komen wat u met de zusters moet bespreken. Op welke manier vergroot begrip van het leven de zending van de Heiland ons geloof in Hem en is het een zegen voor hen over wie u waakt door middel van huisbezoek? Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

De goddelijke bediening van Jezus Christus: voorbeeld

Deze boodschap maakt deel uit van een reeks huisbezoekboodschappen over aspecten van de zending van de Heiland.

Als we begrijpen dat Jezus Christus ons voorbeeld in alle dingen is, kunnen we Hem met meer passie volgen. De Schriften moedigen ons aan om in Christus' voetstappen te treden. Tot de Nephieten zei Christus: 'De werken die gij Mij hebt zien doen, die zult gij eveneens doen' (3 Nephi 27:21). Tot Tomas zei Jezus: 'Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij' (Johannes 14:6).

Onze leiders leren ons om Christus tot voorbeeld te nemen. Algemeen ZHV-presidente Linda K. Burton heeft gezegd: 'Als de leer van de verzoening diep in ons hart geschreven staat, dan kunnen we het soort volk worden dat de Heer wil zien.'¹

President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Onze Heer en Heiland Jezus

Christus is ons voorbeeld en onze kracht.'²

Laten we ons voornemen tot Jezus Christus te naderen, zijn geboden te onderhouden en ernaar streven naar onze hemelse Vader terug te keren.

Uit de Schriften

2 Nephi 31:16; Alma 17:11; 3 Nephi 27:27; Moroni 7:48

NOTEN

1. Linda K. Burton, 'Is geloof in de verzoening van Jezus Christus in ons hart geschreven?' *Liahona*, november 2012, p. 114.
2. Thomas S. Monson, 'Meeting Life's Challenges', *Ensign*, november 1993, p. 71.
3. 'Hoe groot de wijsheid', *lofzang 131*.
4. Dieter F. Uchtdorf, 'Geluk, uw erfgoed', *Liahona*, november 2008, p. 120.

Geloof, gezin, hulp

Onze geschiedenis

'Hij gaf het pad aan en ging ons voor', schreef de tweede algemeen ZHV-presidente Eliza R. Snow ooit over de aardse bediening van Jezus Christus.³ Hij diende mensen één voor één. Hij leerde dat we de negenen-negentig moeten achterlaten om die ene dwalende te redden (zie Lucas 15:37). Hij genas mensen en onderwees hen in zijn leer, en besteedde zelfs tijd aan ieder afzonderlijk in een menigte van 2500 mensen (zie 3 Nephi 11:1315; 17:25).

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'U, geweldige zusters, dient in liefde om redenen die uw eigen belangen overstijgen. Zo volgt u de Heiland. [...] Hij wilde de ander slechts helpen.'⁴

Wat kan ik doen?

1. Waarom en hoe is Jezus Christus mijn voorbeeld?
2. Hoe kan ik de Heiland volgen door de zusters die ik bezoek te dienen?

NOTITIES OKTOBERCONFERENTIE 2013

‘Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, [...] hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde’ (IV 1:38).

U kunt deze pagina's (en de conferentienotities in toekomstige uitgaven) gebruiken om de leringen die de levende profeten, apostelen en andere kerkleiders in de algemene oktoberconferentie 2013 hebben besproken, te onderzoeken en toe te passen.

Profetische belofte: beproevingen tegemoet treden

Onze hemelse Vader geeft ons zoveel om ons in te verheugen. En Hij weet ook dat we leren, groeien en sterker worden als we de nodige beproevingen tegemoet treden en doorstaan. Wij weten dat we bij tijd en wijle hartverscheurend verdriet zullen krijgen, dat we zullen rouwen, en dat we tot het uiterste beproefd kunnen worden. Maar die moeilijkheden stellen ons in staat om betere mensen te worden, ons leven zo in te richten als onze hemelse Vader ons leert, en iets anders te worden dan we waren: beter dan voorheen,

begripvoller dan voorheen, meevoelender dan voorheen, met een sterker getuigenis dan voorheen.

‘Dat zou ons doel moeten zijn: vol te houden en te volharden, ja, maar ook om ons geestelijk te ontwikkelen op onze tocht door zonneschijn en schaduw. Hadden wij geen moeilijkheden te overwinnen en problemen op te lossen, dan zouden wij blijven zoals we zijn, met geen of weinig vooruitgang op het pad naar ons doel, het eeuwige leven.’

President Thomas S. Monson, ‘Ik zal u niet begeven en u niet verlaten’, *Liahona*, november 2013, p. 87.

U kunt de toespraken van de algemene conferentie lezen, bekijken of beluisteren op conference.lds.org.

Hoe past u de leerstellingen uit de algemene conferentie toe in uw gezin? E-mail ons: liahona@ldschurch.org.

Antwoorden voor u

Elke conferentie geven profeten en apostelen geïnspireerde antwoorden op vragen die kerkleden hebben. Gebruik de *Liahona* van november 2013 of bezoek conference.lds.org om antwoord op de volgende vragen te krijgen:

- Welke leerstellingen vinden we in de geloofsartikelen? Zie L. Tom Perry, ‘De leerstellingen en beginselen die in de geloofsartikelen staan’.
- Hoe kunnen we toch zendingswerk doen, ook al hebben we er angst voor? Zie M. Russell Ballard, ‘Vertrouw op de Heer’.
- Waar wordt het tiendegeld voor gebruikt? Zie David A. Bednar, ‘De vensters van de hemel’.
- Hoe beperken zonde en opstandigheid onze keuzevrijheid en voeren ze ons tot slavernij? Zie Quentin L. Cook, ‘Jeremia’s klaagliederen: pas op voor slavernij’.

HEENGAAN EN DOEN

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd dat we de grootste zegeningen van de conferentie ontvangen als we:

1. '[Bijeenkomen] om het woord van de Heer te horen.'

2. 'Naar huis [gaan] om het na te leven.'

Uit 'Algemene conferentie: ons geloof en getuigenis vergroten', *Liahona*, november 2013, p. 7.

PROFETISCHE BOODSCHAPPEN OVER VROUWEN EN HET PRIESTERSCHAP

Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen vroeg: 'Waarom worden de verordeningen van het priesterschap [...] alleen door mannen bediend? [...]

'Zo zeker als wij weten dat Gods liefde "gelijk" is voor zijn zoons en dochters, weten we ook dat Hij man en vrouw niet precies hetzelfde heeft geschapen. We weten dat het geslacht een essentieel kenmerk is van iemands sterfelijke en eeuwige identiteit en doel. Beide geslachten hebben heilige taken gekregen.

'Wij weten dat de Heer al vanaf het begin heeft vastgesteld hoe zijn priesterschap zou worden bediend.'

Ouderling Andersen verwees in noot 12 van zijn toespraak naar de antwoorden van andere profeten op deze vraag. President Gordon B. Hinckley (1910–2008) heeft gezegd dat het de Heer was, niet de mens, 'die bepaalde dat de mannen in zijn kerk het priesterschap moesten dragen'. Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'De Heer heeft [niet] geopenbaard waarom Hij de kerk zo heeft georganiseerd.'

Uit 'Macht in het priesterschap', *Liahona*, november 2013, p. 92.

VUL DE OPEN PLEK IN

1. 'Verbonden naleven betekent _____ onderhouden!' (Linda K. Burton, 'De kracht, vreugde en liefde van het naleven van verbonden', *Liahona*, november 2013, p. 113.)
2. 'Velen worden, zonder het te beseffen, door de Heer naar plaatsen geleid waar ze het _____ kunnen horen en tot zijn _____ kunnen toetreden.' (Gérald Caussé, 'Gij zijt geen vreemdelingen meer', *Liahona*, november 2013, p. 50.)
3. 'Rechtschapenheid is sterker dan _____.' (Boyd K. Packer, 'De sleutel tot geestelijke bescherming', *Liahona*, november 2013, p. 27.)
4. 'Door vrouwelijke en mannelijke verschillen te laten vervagen, verliezen we de onmiskenbare, elkaar aanvullende gaven van _____ en _____ die samen één geheel vormen.' (D. Todd Christofferson, 'De morele kracht van vrouwen', *Liahona*, november 2013, p. 31.)

Antwoorden: 1. geboden; 2. evangelie, kude; 3. goddeloosheid; 4. mannen, vrouwen.

VAN DUISTERNIS TOT LICHT

Als we in duisternis leven, kunnen we er zeker van zijn dat Christus die duisternis, als we ons oprecht bekeren, tot licht kan omvormen.

Naam bekend bij de redactie

Er zijn momenten geweest dat ik dacht dat ik niet gelukkig kon zijn of naar onze Vader in de hemel kon terugkeren. Een aantal jaren geleden werd ik door de kerk onder censuur gesteld. Ik had vol hoogmoed en zonde geleefd en had erg veel onder mijn eigen acties geleden. De verloving met de vrouw van wie ik hield liep stuk, andere relaties stonden onder druk, en ik was ongelukkig.

Hoewel ik wilde dat ik lang geleden voor nederigheid had gekozen, werd ik toen gedwongen om nederig te zijn en de wil van de Heer te doen. Ik begon vaker in de Schriften te lezen, te bidden en anderen te dienen. Ik probeerde de relaties te herstellen die ik lange tijd verwaarloosd had, waaronder die met mijn hemelse Vader. Ik verlangde echt naar een verandering van hart.

Vroeg in de ochtend reed ik naar school. De zon was nog niet opgekomen. De horizon lichtte op in het oosten. In het westen daalde de volle

maan achter de donkere horizon. Ik had er een gewoonte van gemaakt om onder het rijden met mijn hemelse Vader te spreken. Tijdens deze rit werd mijn verstand verlicht en er begon nieuwe hoop in mijn hart op te bloeien.

Ik realiseerde me dat er licht in mijn leven kwam en geleidelijk aan lichter werd, net als de oostelijke horizon. De duisternis was aan het verdwijnen en mijn zonden, die zo groot als de volle maan waren, verdwenen achter de horizon. Ze waren

GELUK DOOR BEKERING VAN ZONDEN

‘Begrijpen we hoe blij onze hemelse Vader is met onze inzet om tot Hem terug te keren? Zelfs wanneer we nog ver weg zijn, verwelkomt Hij ons. We ervaren vreugde wanneer de liefde van de Heiland ons verzekert dat we nog rein kunnen worden en op een dag weer thuis zullen zijn. Dat geluk krijgt men alleen door vergeving.

We ontvangen vergeving van onze zonden als we ze de rug toe keren en geloof oefenen in Jezus Christus. Dan voelen we dat onze Heiland voor ons doet wat wij niet voor onszelf kunnen doen.’

Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘The Joy of Becoming Clean’, *Ensign*, april 1995, p. 51.

nog niet helemaal weg, maar ik wist dat ze dat spoedig wel zouden zijn als ik mijn oprechte bekering vervolgte. Ik hoopte dat mijn leven ooit zo licht zou zijn als tijdens het middaguur.

Na verloop van tijd en door om liefde voor mijn hemelse Vader en anderen te bidden, werd ik nederiger. Omwille van die nederigheid diende ik God en anderen onzelfzuchtig en mijn hoop op het eeuwige leven werd vernieuwd en versterkt. Ook mijn geloof in Jezus Christus, die ons van alle ongerechtigheid kan redden en verlossen, groeide. Ik weet dat de woorden van Mormon waar zijn: 'Door de verzoening van Christus en de kracht van zijn opstanding zult [gij] hopen tot het eeuwige leven te worden opgewekt.' (Moroni 7:41). ■

WAT ZIJN DE VOORWAARDEN VAN BEKERING?

De profeet Helaman leerde dat er voorwaarden aan bekering zijn verbonden:

'[...] de Heer [zou] stellig komen om zijn volk te verlossen, maar [...] Hij [zou] niet komen om hen in hun zonden te verlossen, maar om hen van hun zonden te verlossen.

'En Hem is macht gegeven door de Vader om hen van hun zonden te verlossen op grond van bekering; daarom heeft Hij zijn engelen gezonden om de boodschap te verkondigen van de *voorwaarden van bekering*, die voert tot de macht van de Verlosser, tot redding van hun ziel' (Helaman 5:10–11; cursivering toegevoegd).

Bestudeer de volgende teksten om sommige van die voorwaarden beter te begrijpen: Romeinen 3:23; 1 Nephi 10:21; 2 Nephi 2:8; Mosiah 4:9–10; Leer en Verbonden 58:42–43.

We zien graag artikelen tegemoet waarin u schrijft over uw ervaringen met Jezus' hulp en zending. U zou het bijvoorbeeld kunnen hebben over de verzoening, genade, genezing, hoop of bekering. Uw artikel mag niet langer zijn dan 600 woorden. Zet 'We Talk of Christ' in de onderwerpregel en plaats het op liahona.lds.org of stuur het naar liahona@ldschurch.org.

ADAM

*'Er zijn in alle eeuwigheid slechts enkele personen die nauwer betrokken waren bij het heilsplan dan Adam.'*¹

De meeste mensen kennen me als de eerste man op aarde, maar weinigen weten dat ik een speciale taak had voor ik naar de aarde kwam. In het voorsterfelijk bestaan voerde ik Gods legers aan tegen die van Satan tijdens de oorlog in de hemel,² en ik schiep met Jezus Christus de aarde.³ Ik heette toen Michaël, wat 'wie is als God' betekent.⁴

God koos me om de eerste man op aarde te zijn en plaatste me in de hof van Eden, een paradijs met vele soorten planten en dieren. Hij blies 'de levensadem' in mijn neus⁵ en gaf me een nieuwe naam: Adam.⁶

God verbood mijn vrouw, Eva, en mij van de vrucht van de boom van de kennis van goed en kwaad te eten.⁷ Als we niet van de vrucht namen, zouden we in de hof kunnen blijven en voor eeuwig blijven leven, maar we zouden ons niet kunnen 'ontwikkelen, omdat daar geen tegenstellingen bestonden'⁸ en we zouden geen kinderen hebben.⁹ We mochten zelf kiezen.

We aten van de vrucht en moesten de hof en Gods tegenwoordigheid verlaten. Dat wordt de val genoemd. We werden sterfelijk, maakten de goede en slechte kanten van het leven mee en brachten kinderen ter wereld.¹⁰

God wist dat de val plaats zou vinden. Hij stuurde Jezus Christus om voor onze zonden te boeten en om de dood te overwinnen, zodat wij en onze kinderen naar Hem konden terugkeren.¹¹

Eva en ik raakten bekend met het evangelie van Jezus Christus — geloof in Jezus Christus, bekering, de doop, het ontvangen van de gave van de Heilige Geest en tot het einde toe volharden — en we onderwezen het aan onze kinderen.¹²

Door mijn ervaringen werden mijn ogen geopend en had ik vreugde in dit leven.¹³ Weet dat u Gods liefde ook kunt voelen en naar Hem kunt terugkeren als u Jezus Christus volgt,¹⁴ net zoals

ik dat leerde doen. ■

NOTEN

1. Robert L. Millet, 'The Man Adam', *Ensign*, januari 1994, p. 8.
2. Zie Openbaring 12:7–8.
3. Zie Robert L. Millet, 'The Man Adam', p. 10.
4. Gids bij de Schriften, 'Michaël' scriptures.lds.org.
5. Genesis 2:7.
6. Zie Mozes 1:34.
7. Zie Genesis 2:16–17; Mozes 3:16–17.
8. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), p. 49
9. Zie 2 Nephi 2:22–23.
10. Zie Mozes 4:22–31; 5:10–11; Alma 12:21–27.
11. Zie Johannes 3:16–17; 1 Korintiërs 15:22; 2 Nephi 9:21; Alma 42:2–15.
12. Zie Mozes 5:1–12, 58–59; 6:51–67.
13. Zie Mozes 5:10.
14. Zie Mosiah 27:25–26.
15. Zie Leer en Verbonden 29:26.
16. Zie Genesis 5:5.
17. Zie Leer en Verbonden 116:1; Daniël 7:9–14.
18. Zie Leer en Verbonden 29:26.
19. Zie Leer en Verbonden 88:114–16.

V.L.N.R.: SCHILDERIJ DAN BAXTER; ADAM EN EVA IN DE HOF, LOWELL BRUCE BENNETT; HET VERTREK UIT DE HOF VAN EDEN, JOSEPH BRICKEY; ALS ZINNEBEELD, JOSEPH BRICKEY; ADAM EN EVA ONDERRICHTEN HUN KINDEREN, DEL PARSON; ADAM ORDENT SET, DEL PARSON; ADAM-ONDI-AHMAN, DEL PARSON; DE AARTSENGEL MICHAËL VERSLAAT SATAN, GUIDO RENIBRIDGEMAN ART LIBRARY/GETTY IMAGES; ACHTERGROND ISTOCKPHOTO/THINKSTOCK

FEITEN: ADAM

Namen: Adam, vader Adam, oude van dagen, Michaël¹⁵

Leeftijd bij overlijden: 930¹⁶

Taken in het voorsterfelijk bestaan: voerde Gods leger aan tegen Satan; schiep met Jezus Christus de aarde

Taken op aarde: patriarch, echtgenoot en vader; had zijn hand in de val; leefde volgens het evangelie van Jezus Christus

Taken na dit leven: zal zijn volk in Adam-ondi-Ahman bezoeken,¹⁷ assisteert bij de opstanding,¹⁸ voert de laatste veldslag tegen Satan aan¹⁹

**President
Gordon B. Hinckley
(1910–2008)**

Vijftiende president
van de kerk

DE GODHEID

Ons geloof in God, de eeuwige Vader, in zijn Zoon, Jezus Christus, en in de Heilige Geest is een geloofspunt van cruciale betekenis voor onze godsdienst.

Gordon B. Hinckley, vijftiende president van de kerk, is op 23 juni 1910 geboren. Hij is op 5 oktober 1961, op 51-jarige leeftijd, geordend tot apostel en op 12 maart 1995 gesteund als president van de kerk.

Toen hij onze voornaamste geloofspunten opschreef, zette de profeet Joseph dit op de eerste plaats:

‘Wij geloven in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon, Jezus Christus, en in de Heilige Geest’ (Geloofsartikelen 1:1).

[De profeet leerde ook]: ‘Het eerste beginsel van het evangelie is het karakter van God grondig te leren kennen’ (*History of the Church*, deel 6, p. 305).

Deze uitermate belangrijke en allesomvattende verklaringen zijn in harmonie met de woorden [van] de Heer [...]: ‘Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige en waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt’ (Johannes 17:3). [...]

God de eeuwige Vader

Ik geloof zonder enige twijfel of enig voorbehoud in God, de eeuwige

Vader. Hij is mijn Vader, de Vader van mijn geest, en de Vader van de geesten van alle mensen. Hij is de grote Schepper, de Heerser van het heelal. [...] Naar zijn beeld is de mens geschapen. Hij is een persoon. Hij bestaat echt. Hij staat op zich. Hij ‘heeft een lichaam van vlees en beenderen, even tastbaar als dat van de mens’ (LV 130:22).

In het scheppingsverhaal staat: ‘God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis’ (Genesis 1:26).

Kan het nog duidelijker gezegd worden? Verlaagt het God, zoals sommigen ons willen laten geloven, dat de mens naar zijn evenbeeld is geschapen? Integendeel, het behoort bij de mens juist een grotere waardering voor zichzelf als zoon of dochter van God op te roepen. [...]

Terwijl ik [als zendeling in Londen] aan het spreken was, werd ik onderbroken door een hekelaar: ‘Waarom houdt u zich niet aan de leerstelling in de Bijbel. In Johannes (4:24) staat: “God is geest”?’

Ik opende mijn Bijbel en sloeg het vers op dat hij net had geciteerd en las het in zijn geheel voor: ‘God is geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en in waarheid.’

Ik zei: ‘Uiteraard is God geest, en dat bent u ook, en de combinatie van geest en lichaam maken van u, en van mij, een levend wezen.’

Eenieder is een tweeledig wezen, bestaand uit lichaam en geest. Iedereen weet dat de dood intreedt als het lichaam sterft, iedereen weet ook dat de geest verder leeft en dat het goddelijke plan, dankzij het offer van de Zoon van God, op een nader te bepalen tijd voorziet in de hereniging van geest en lichaam. Met zijn verklaring dat God een geest is, ontkent Jezus net zo min dat God een lichaam heeft als mijn uitspraak dat ik een geest ben terwijl ik een lichaam heb.

Ik wil mijn lichaam niet gelijkstellen aan zijn lichaam qua raffinement, constitutie, schoonheid en uitstraling. Zijn lichaam is eeuwig, het mijne is sterfelijk. Maar dat vergroot alleen maar mijn eerbied voor Hem. [...] Ik wil Hem met mijn ganse hart, macht, verstand en sterkte liefhebben. Zijn wijsheid is groter dan de wijsheid van alle mensen samen. [...] Zijn liefde gaat uit naar al zijn kinderen. En het is zijn werk en zijn heerlijkheid om de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van zijn zoons en dochters [...] tot stand te brengen (zie Mozes 1:39). [...]

De Heer Jezus Christus

Ik geloof in de Heer Jezus Christus, de Zoon van de eeuwige, levende God. Ik geloof dat Hij de Eerstgeborene van de Vader is en de Eniggeborene van de Vader in het

vlees. Ik geloof in Hem als aparte persoon, onderscheiden van zijn Vader. [...]

Ik geloof dat Hij de enige volmaakte mens op aarde is geweest. Ik geloof dat zijn woorden licht en waarheid bevatten die, indien ze in acht worden genomen, de wereld zullen redden en de mensheid verhogen. Ik geloof dat zijn priesterschap goddelijk gezag in zich draagt — de macht om te zegenen, de macht om te genezen, de macht om leiding te geven aan de zaken Gods, en de macht om datgene wat op aarde gebonden is ook in de hemel te binden.

Ik geloof dat Hij door zijn zoenoffer, door zijn leven op Golgota te offeren, geboet heeft voor de zonden van de mensheid, waarmee Hij ons heeft bevrijd van de last van

zonden op voorwaarde dat wij het kwaad verzaken en Hem navolgen. Ik geloof dat Hij echt uit de dood is herrezen. [...] Ik geloof dat ieder van ons dankzij zijn verzoening uit de dood zal herrijzen. Verder geloof ik dat ieder mens, iedere zoon of dochter van God, door dat offer de mogelijkheid heeft tot eeuwig leven en verhoging in het koninkrijk van God, als we ons maar [...] houden aan zijn geboden.

Hij is de grootste die ooit op deze aardbodem heeft rondgelopen. Niemand heeft een vergelijkbaar offer gebracht of een vergelijkbare zegen verleent. Hij is de Redder en de Verlosser van de wereld. Ik geloof in Hem. Ik verklaar [...] dat Hij God is. Ik hou van Hem. Ik bezig zijn naam in eerbied en bewondering. [...]

In de Schriften lezen we over nog anderen aan wie Christus zich heeft vertoond, en met wie Hij als de levende, herrezen Zoon van God heeft gesproken. Ook in deze bedeling is Hij verschenen. De mensen die Hem hebben gezien, hebben verklaard:

‘En nu, na de vele getuigenissen die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het laatste van alle, dat wij van Hem geven: dat Hij leeft!

Want wij zagen Hem, ja, ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem getuigen dat Hij de Eniggeborene des Vaders is —

dat door Hem en in Hem en uit Hem de werelden worden en werden geschapen, en dat de bewoners daarvan voor God gewonnen zonen en dochters zijn’ (LV 76:22–24).

Dat is de Christus in wie ik geloof en van wie ik getuig.

De Heilige Geest

Die kennis komt uit de Schriften, en dat getuigenis komt door de macht van de Heilige Geest. Het is een gave, heilig en schitterend, die door opening van het derde wezen in de Godheid tot ons komt. Ik geloof in de Heilige Geest als een Persoon van geest die een plaats naast de Vader en de Zoon inneemt. [...]

Dat de Heilige Geest in oude tijden als lid van de Godheid werd erkend, kunnen we afleiden uit het gesprek tussen Petrus en Ananias. Ananias had een deel van de koopsom van een stuk land achtergehouden.

‘Maar Petrus zeide: Ananias, waarom heeft de satan uw hart vervuld om de Heilige Geest te bedriegen [...]?’

‘Gij hebt niet tegen de mensen gelogen, maar tegen God’ (Handelingen 5:3–4).

[De Heilige Geest] is de Trooster, die volgens de Heiland zijn volgelingen alles zou leren en te binnen brengen wat Hij hun had gezegd [...] (Zie Johannes 14:26).

De Heilige Geest getuigt van de waarheid. Hij leert mensen datgene wat zij elkaar niet kunnen leren. [...] Kennis omtrent de waarheid van het Boek van Mormon [komt] ‘door de macht van de Heilige Geest’. Moroni verklaart vervolgens: ‘En door de macht van de Heilige Geest kunt gij de waarheid van alle

dingen kennen’ (Moroni 10:4–5).

Ik ben er van overtuigd dat deze macht, deze gave, ons tegenwoordig ter beschikking staat.

Een echt, individueel wezen

[...] Ik geloof in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon, Jezus Christus, en in de Heilige Geest.

Ik heb mij in de naam van deze Godheid laten dopen. Ik ben in de naam van deze Godheid gehuwd. Ik heb geen enkele twijfel dat Zij elk apart bestaan. Dat Zij elk afzonderlijk bestaan bleek duidelijk toen Jezus zich door Johannes in de Jordaan liet dopen. De Zoon van God stond in het water. De stem van de Vader was duidelijk hoorbaar toen Hij verklaarde dat dit zijn Zoon was, en de Heilige Geest manifesteerde zich in de vorm van een duif (zie Matteüs 3:16–17).

Ik weet heel goed dat Jezus heeft gezegd dat zij die Hem hebben gezien, ook de Vader hebben gezien (zie Johannes 14:9). Kan dat ook niet

gezegd worden door menig zoon die op zijn vader lijkt?

Toen Jezus zijn Vader in gebed aanriep, bad Hij echt niet tot Zichzelf!

Volmaakt eensgezind

Het zijn drie onderscheiden goddelijke wezens, maar zij zijn één in doel en streven. Samen brengen Zij dat schitterende, goddelijke plan ten behoeve van de verlossing en verhoging van Gods kinderen ten uitvoer.

[...] Christus [bad] voor zijn geliefde apostelen:

‘En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven,

opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn’ (Johannes 17:20–21).

Het is die volmaakte verbondenheid tussen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest waardoor dit drietal één wordt in de verheven Godheid. ■

Uit: ‘The Father, Son, and Holy Ghost’, Ensign, november 1986, pp. 49–51.

ZONDAGSHEILIGING

Voor velen is zondag gewoon een dag van rust en ontspanning. Maar zowel oude als hedendaagse openbaring hebben het belang benadrukt van het heiligen van de sabbat. Op pp. 56–57 van deze uitgave bespreekt Larry M. Gibson, eerste raadgever in het algemeen jongemannenpresidium, de belangrijke rol van zondagsheiliging. Broeder Gibson zegt: ‘De manier waarop we de sabbat heiligen is een uiterlijke manifestatie van ons verbond om Christus altijd te gedenken.’

Als uw kinderen de sabbat heiligen, worden ze voorbereid op vele zegeningen. Broeder Gibson zegt: ‘Als we de goddelijke opdracht om de sabbatdag te heiligen uitvoeren, zal de Heer ons zegenen, leiden en inspiratie geven voor onze problemen.’

Tips voor lesgeven aan jongeren

- Lees gezamenlijk het artikel van broeder Gibson op pp. 56–57. Bespreek vervolgens wat uw gezin wekelijks kan doen om zich op het heiligen van de sabbat voor te bereiden. U zou tijdens een gezinsavond ‘Stijg’ ons lied nu zoet en teer’ (lofzang 101) of een andere lofzang over de sabbatdag kunnen zingen

en bespreken wat uw gezin kan doen om de sabbat te heiligen.

- Lees met uw tieners wat er in *Voor de kracht van de jeugd* over zondagsheiliging staat. Lees ook de teksten aan het einde van die afdeling. U kunt teksten over het heiligen van de sabbat opzoeken en de beginselen van zondagsheiliging bespreken.
- Als het nieuwe leerplan voor jongeren in uw taal beschikbaar is, kunt u kijken of er in de lessen artikelen of video’s over sabbatheiliging voorkomen. Ga naar lds.org/youth/learn. De lessen voor september over de geboden kunnen nuttig zijn voor dit onderwerp.

Tips voor lesgeven aan kinderen

- Lees ‘Gloednieuwe diaken’ in de *Liahona* van oktober 2013 en bespreek het belang van het heiligen van de sabbat.
- Lees ‘Een lesje in eerbied’ in de *Liahona* van maart 2010; u kunt ook de bijgaande activiteit doen. Bespreek met uw kinderen hoe eerbied in de kerk helpt om de zondag heilig te houden.
- Bespreek hoe uw gezin op zondag de Heer kan eren. U kunt

SCHRIFTEKSTEN OVER DIT ONDERWERP

Exodus 20:8–11

Jesaja 58:13–14

1 Korintiërs 11:23–26

3 Nephi 18:3–11

Moroni 6:4–6

Leer en Verbonden

59:9–13

‘Beslis nu’ uit de *Liahona* van maart 2012 lezen over iemand die de sabbatdag onder moeilijke omstandigheden heiligde.

- U kunt met uw kinderen wat liedjes zingen die met de sabbat te maken hebben, zoals ‘Zaterdag’ (*Kinderliedjes*, p. 105). Bespreek in gezinsverband hoe u zich op zaterdag en andere dagen op de zondag kunt voorbereiden. ■

*Gedenk altijd dat
Jezus Christus
— de Schepper
van het heelal, de
architect van ons
heil en het hoofd
van deze kerk
— aan het roer
staat.*

Ouderling
M. Russell Ballard
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

ZIE DE TOEKOMST MET geloof & hoop TEGEMOET

De toestand van de wereld is onzeker en gevaarlijk; de economie is onstabiel en onvoorspelbaar. Onze gekoesterde waarden van het leven, de vrijheid en geluksverwezenlijking liggen onder vuur door hen die onze keuzevrijheid willen beperken. Ze willen ons afhankelijk maken in plaats van ons aan te moedigen om onze vaardigheden en talenten te gebruiken om nieuwe, spannende wegen in te slaan.

Zedelijke normen bezwijken. Het gezin wordt aangevallen en brokkelt af. De liefde in de harten van mannen en vrouwen verkilt en is onnatuurlijk (zie Matteüs 24:12; Romeinen 1:31). De integriteit, eerlijkheid en rechtschapenheid van politieke, zaken- en andere leiders is in voortdurend verval. Er zijn oorlogen en geruchten van oorlogen onder naties en religies. Vernietigender dan enig ander gewapend conflict is de oorlog tussen goed en kwaad — tussen de Heiland met zijn leger van licht en Satan met zijn duistere trawanten — om de zielen van Gods kinderen.

President Gordon B. Hinckley (1910–2008) beschreef de wereld waarin de jeugd vandaag terecht komt als volgt: ‘We leven in een tijd waarin gewelddadige mensen vreselijke, verachtelijke dingen doen. We leven in een tijd van oorlog. We leven in een tijd van arrogantie. We leven in een tijd van slechtheid, pornografie en onzedelijkheid. Alle zonden van Sodom en Gomorra waren in onze maatschappij rond. Onze jonge mensen hebben nog nooit voor zulke enorme moeilijkheden gestaan. Nog nooit hebben we het wellustige aangezicht van het kwaad duidelijker gezien.’¹

De omstandigheden van deze tijd zijn geen verrassing aangezien de Schriften en profetieën aangaande onze tijd getuigen van het lot van de wereld als mensen God de rug toe keren. We zullen nog meer onaangename situaties meemaken, want de duivel blijft proberen om zijn snode plannen te verwezenlijken. Tegelijkertijd wisten de profeten van weleer, die onze generatie jongeren zagen, dat dit een tijdperk van licht en verwondering zou zijn, zoals nooit tevoren.

Bij het voorbereiden van mijn boodschap heb ik om leiding gevraagd om te weten welke boodschap onze hemelse Vader wou dat ik bracht. De rustgevendende en geruststellende woorden van de Heer aan de profeet Joseph Smith kwamen in me op: ‘Weest goedsmoeds, want Ik zal u voortleiden. Van u is het koninkrijk [...] en van u zijn de rijkdommen der eeuwigheid’ (LV 78:18).

Vrees vervangen door geloof

Ik geloof dat het de wil van de Heer is wanneer ik zeg dat we vrees moeten vervangen door geloof — geloof in God en in de macht van de verzoening van Jezus Christus.

Ik was dertien toen ik op zondag 7 december 1941 thuiskwam van de priesterschapsvergadering en van mijn ouders te horen kreeg dat Japan zojuist Pearl Harbor had gebombardeerd. Daardoor raakten de Verenigde Staten betrokken bij een wereldoorlog die al twee jaar in Europa woedde. Toen leek het erop dat het leven zoals wij dat kenden voorbij was. Er was zoveel onzekerheid, veel jongemannen werden voor de militaire dienst opgeroepen. Toch was er toen, en is er nu, ondanks de conflicten, de strijd en de kwade invloeden, toch nog veel goeds in de wereld.

Als we nadenken over de toekomst horen we vervuld te zijn van geloof en hoop. Gedenk altijd dat Jezus Christus — de Schepper van het heelal, de architect van ons heil en het hoofd van deze kerk — aan het roer staat. Hij zal niet toelaten dat zijn werk mislukt. Hij zal alle duisternis en kwaad overwinnen. En Hij nodigt ons allen uit, zowel de leden van zijn kerk als de andere oprechten van hart, om zich in de strijd om het heil van Gods kinderen te mengen.

Naast onze andere bezigheden in het leven, moeten we ons hart, onze macht, ons verstand en onze kracht aan zijn zaak toewijden, terwijl we in geloof wandelen en vol overtuiging werken.

Wees optimistisch over de toekomst. Ik geloof dat we aan de vooravond van een nieuw tijdperk van groei, welvaart en overvloed staan. Behoudens een ramp of onverwachte internationale crisis, denk ik dat de economie in de komende jaren zal opleven door nieuwe innovaties op het gebied van communicatie, geneeskunde, energie, transport, fysica, computertechnologie enzovoort.

Net als in het verleden zullen veel van deze innovaties tot stand komen, doordat verlichte mensen openstaan voor waarheid en goddelijke inspiratie. Deze innovaties en vooruitgang zullen zorgen voor werkgelegenheid en welvaart voor diegenen die hard werken en vooral voor hen die ernaar streven de geboden Gods te onderhouden. Zo gebeurde het ook tijdens andere periodes van nationale en internationale economische groei.

Veel van deze innovaties zullen Gods doeleinden en werk helpen tot stand brengen. Ze zullen tevens, mede door zendingswerk, de opbouw van Gods koninkrijk op aarde bespoedigen.

Doe jouw deel

Vóór de wederkomst van de Heiland — en volgens zijn goddelijke tijdschema — moet het evangelie uitgaan naar alle naties, geslachten, talen en volken totdat het de hele aarde vervuld heeft. De profeet Joseph verklaarde: ‘De standaard van de waarheid is opgericht; geen onheilige hand kan de vooruitgang van dit werk stuiten; al woeden vervolgingen, spannen benden samen, verzamelen er zich legers en viert de laster hoogtij, toch zal Gods waarheid moedig, nobel en onafhankelijk voorwaarts gaan, totdat zij in elk werelddeel is doorgedrongen, elke streek heeft bezocht, elk land heeft overspoeld en in elk oor heeft geklonken, totdat Gods oogmerken zijn bereikt en de grote Jehova zegt dat het werk is volbracht.’²

Het evangelie zal aan miljarden mensen die geestelijk hongeren worden gebracht, want de hand van de Heer zal wonderen verrichten. Zendelingen uit vele naties zullen de

Veel nieuwe innovaties zullen Gods doeleinden en werk helpen tot stand brengen. Ze zullen tevens, mede door zendingswerk, de opbouw van Gods koninkrijk op aarde bespoedigen.

Heer over de hele wereld dienen. Er zullen nieuwe kerken en tempels worden gebouwd om de heiligen tot zegen te zijn, zoals over de groei van de kerk vóór het duizendjarig rijk is geprofeteerd.

U vraagt zich misschien af: 'Waar zullen de financiële middelen vandaan komen om deze groei te bekostigen?' Dat zal mogelijk gemaakt worden door de tiende en offergaven van trouwe leden. Als we ons deel doen, zal de Heer ons zegenen met voorspoed en de wijsheid om ons te concentreren op het belangrijkste in het leven: 'Maar zoekt eerst zijn Koninkrijk en zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden' (Matteüs 6:33).

Dus voor een periode, misschien een korte periode, zal het zijn alsof de vensters van de hemel echt openstaan 'zodat er geen schuren genoeg zullen zijn' (Maleachi 3:10, HSV).

Ik geloof dat veel jongvolwassenen stoffelijke zegeningen zullen ontvangen als ze de geboden van de Heer onderhouden. Die voorspoed zal een unieke uitdaging zijn — een toets die velen in hun binnenste zal beproeven. Wanneer u uw vaardigheden omzet in financiële voorspoed, zult u steeds het onderscheid moeten maken tussen uw verlangens en de noden in deze wereld.

Zoek eerst het koninkrijk van God

U zult twee keuzes hebben. Zal het uw motivatie zijn om zegeningen van de Heer te krijgen om uw eigen behoeften te bevredigen, voor erkenning, macht, invloed en zelfverheerlijking? Of zal het uw motivatie zijn om God te verheerlijken en om de groei en uitbreiding van zijn kerk tot stand te brengen?

Zij die rijkdom willen vergaren om hun ego te vergroten, zullen ontdekken dat hun schatten glibberig zijn en gemakkelijk aan onverstandige doelen verloren gaan (zie Helaman 13:31). Het welzijn van hun ziel zal groot gevaar lopen. Jakob, een van Nephi's gehoorzame jongere broers, waarschuwde ons:

'En de hand der voorzienigheid heeft u zeer vriendelijk toegelachen, waardoor gij vele rijkdommen hebt verkregen; en omdat sommigen onder u overvloediger hebben verkregen dan uw broeders, zijt gij verheven in de hoogmoed van uw hart en loopt gij met starre hals en met opgeheven hoofd wegens de kostbaarheid van uw kleding, en vervolgt gij uw broeders omdat gij denkt beter te zijn dan zij.

'[...] Denkt gij dat God u daarin rechtvaardigt? Zie, ik zeg u, neen. Integendeel, Hij veroordeelt u, en indien gij

in die dingen volhardt, moeten zijn oordelen u spoedig treffen.

[Laat] deze hoogmoed van uw hart uw ziel niet verderven! (Jakob 2:13, 14, 16).

Jakob plaatste onze motivatie om rijkdom te vergaren in het juiste perspectief met een belofte:

‘Zoekt echter het koninkrijk Gods voordat gij naar rijkdom streeft.

‘En nadat gij hoop in Christus hebt verkregen, zult gij rijkdom verkrijgen, indien gij ernaar streeft; en gij zult ernaar streven met de bedoeling goed te doen: de naakten te kleden en de hongerigen te voeden en de gevangenen te bevrijden en in de behoeften van de zieken en noodlijdenden te voorzien’ (Jakob 2:18–19).

De Heer zegt ons niet dat we niet welvarend mogen zijn of dat welvaart een zonde is. Integendeel, Hij heeft zijn gehoorzame kinderen altijd gezegend. Maar Hij zegt ons dat we pas welvaart moeten nastreven, nadat we Hem hebben gezocht, gevonden en gediend. Dan zullen we die rijkdom gebruiken om zijn koninkrijk op te bouwen, omdat ons hart op de juiste plaats zit en omdat we eerst en vooral van Hem houden.

Als u simpelweg rijk wilt zijn, zult u tekortkomen. U zult

HOUD GOEDE MOED

‘Hoewel de onweerswolken samenpakken en de regen op ons neerklettert, zullen onze kennis van het evangelie en onze liefde voor onze hemelse Vader en onze Heiland ons troost en steun geven en vreugde brengen in ons hart, als wij oprecht wandelen en de geboden onderhouden. Er is dan niets in deze wereld dat ons kan verslaan.

Geliefde broeders en zusters, wees niet bang. Houd goede moed. De toekomst is net zo stralend als uw geloof.’

President Thomas S. Monson, ‘Houd goede moed’, *Liahona*, mei 2009, p. 92.

nooit tevreden zijn. U zult zich leeg voelen en nooit echt, blijvend geluk vinden.

Uw beproeving zal in de komende jaren waarschijnlijk niet bestaan uit een gebrek aan materiële zaken. Het zal eerder bestaan uit het kiezen van wat u ermee wilt doen.

President Ezra Taft Benson (1899–1994) heeft over onze generatie jonge mensen gezegd:

‘Al bijna zesduizend jaar heeft God u bij Zich gehouden om in de laatste tijd voor de wederkomst van de Heer op aarde te komen.

[...] God heeft voor die laatste periode enkele van zijn sterkste kinderen bewaard en zij zullen zijn koninkrijk helpen triomferen.’³

President Thomas S. Monson heeft gezegd: ‘Maar jullie vallen onder de sterkste kinderen van onze hemelse Vader, en Hij heeft jullie bewaard om “met het oog op deze tijd” op aarde te komen [Ester 4:14].’⁴

Om een onmisbaar onderdeel te zijn van het ‘wonderbare werk en het wonder’ (2 Nephi 25:17) van deze laatste dagen, moet u uw wil overgeven en laten opgaan in de wil van God. Als u ‘standvastig in Christus voorwaarts [streeft], met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen [...], u vergastend aan het woord van Christus’ (2 Nephi 31:20) en ijverig zoekt, altijd biddend en gelovend, dan belooft de Heer: ‘alle dingen zullen voor uw welzijn samenwerken’ (LV 90:24).

Wijden en toewijden

Ik spoor u aan om uzelf en uw hemelse Vader te beloven dat u uw leven zult wijden, en uw tijd en talenten zult toewijden, aan de opbouw van de Kerk van Jezus Christus in afwachting van de wederkomst van de Heiland. Laat het doel van uw gedachten en handelingen zijn om God te verheerlijken en uw naaste te zegenen. Laat dit verlangen u aanmoedigen om elke ochtend met enthousiasme te beginnen en laat het uw gedachten en handelingen tijdens de rest van de dag voeden.

Als u dit doet, zult u gezegend worden te midden van een wereld die haar weg kwijt is en u zult met uw dierbaren veilig en gelukkig zijn. Dit betekent niet dat u geen beproevingen zult hebben, maar u zult de geestelijke

LEERSTELLIGE PUNTEN

We kunnen optimistisch zijn over de toekomst als we:

- Blijven geloven in de macht van de verzoening van Jezus Christus.
- Hemelse Vader op de eerste plaats stellen.
- Ons leven wijden en onze tijd toewijden aan de opbouw van Gods koninkrijk.

kracht hebben om ze met geloof en vertrouwen in de Heer te doorstaan.

Het doel van mijn boodschap is om u inzicht in uw toekomst te geven. Heb geloof en hoop in uw heerlijke toekomst. Jonge mannen zijn toekomstige vaders; jonge vrouwen zijn toekomstige moeders en opvoedsters. Samen bent u 'een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk Gode ten eigendom' (1 Petrus 2:9).

Een van uw topprioriteiten is om een eeuwige partner te vinden als u die nog niet heeft. Dit geldt voor zowel mannen als vrouwen. Door het huwelijk in de tempel heeft u

een partner die u helpt om op het rechte pad te blijven dat naar onze hemelse Vader en Jezus Christus leidt. We moeten ons deel doen om de voorbereiding op de wederkomst te vervolgen. ■

Naar een thematoespraak gehouden aan de Brigham Young University-Idaho op 6 april 2012. Zie voor de volledige Engelse tekst web.byui.edu/devotionalsandspeeches/speeches.aspx.

NOTEN

1. Gordon B. Hinckley, 'Leven in de volheid der tijden', *Liahona*, januari 2002, p. 6.
2. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 153.
3. Ezra Taft Benson, geciteerd in Thomas S. Monson, 'Durf alleen te staan', *Liahona*, november 2011, p. 62.
4. Thomas S. Monson, 'Mogen jullie moed hebben', *Liahona*, mei 2009, p. 127.

Mexico

VAN CRISIS TOT KRACHT

De heiligen der laatste dagen in Mexico bouwen op hun erfgoed van geloof om hun land een prachtige toekomst te schenken.

Sally Johnson Odekirk

Kerkelijke tijdschriften

Op 6 november 1945 werden gebeden verhoord toen de eerste Mexicaanse leden aankwamen in de Mesatempel (Arizona) om hun tempelverordeningen in hun eigen taal te ontvangen. José Gracia, toenmalig gemeentepresident van de gemeente Monterrey, zei toen: 'We zijn hierheen gekomen om een groot werk voor onszelf en onze voorvaderen te doen. [...] Sommigen onder ons hebben misschien offers moeten brengen, maar die zijn niet tevergeefs. We zijn blij dat we ze gebracht hebben.'¹

President Gracia en de anderen die naar de tempel reisden, volgden in de voetsporen van de Mexicaanse pioniers in de kerk, die ook offers hadden gebracht voor het herstelde evangelie.

Het fundament leggen

Mexico bestaat uit bergen, woestijnen, oerwouden en prachtige kustlijnen. Het oude Mexico herbergde volken die prachtige tempels en steden bouwden. Door de eeuwen heen hebben de Mexicanen een sterk fundament van geloof en gebed gelegd dat hun heeft geholpen om moeilijke tijden te doorstaan.

Toen de heiligen de kerk in Utah vestigden, was het Mexicaanse volk bezig met het herstructureren van hun samenleving, waaronder het schrijven van een nieuwe grondwet die kerk en staat scheidde. Het evangelie

President George Albert Smith bezoekt Mexico en wist de gelederen onder de leden te sluiten door de hand te reiken naar de Derde Conventie.

1810: Mexico verklaart zich onafhankelijk en wordt dat ook in 1821 na driehonderd jaar Spaans bewind.

1830: Boek van Mormon gepubliceerd en de kerk georganiseerd in Palmyra, New York (VS).

1846–1848: Mexicaans-Amerikaanse oorlog; mormoonse pioniers vestigen zich in de westelijke Verenigde Staten.

1857–1861: President Benito Juárez voert hervormingen in de Mexicaanse regering door en stelt godsdienstvrijheid in.

bereikte Mexico in 1876 toen de eerste zendelingen arriveerden, die gedeelten van het Boek van Mormon naar vooraanstaande Mexicaanse leiders stuurden. Kort daarna volgden de eerste dopelingen.

Tijdens een speciale conferentie op 6 april 1881 beklommen gemeentepresident Silviano Arteaga, een aantal plaatselijke leiders en apostel Moses Thatcher (1842–1909) de flank van de vulkaan Popocatepetl. Ouderling Thatcher wijdde het land toe aan de verkondiging van het evangelie.

President Arteaga bad tijdens de conferentie, waarover ouderling Thatcher vertelde: ‘Tranen stroomden over zijn gerimpelde wangen om de verlossing van zijn volk. [...] Ik heb nooit iemand zo oprecht horen bidden en ook al kon ik zijn taal niet verstaan, leek ik door de Geest alles waar hij voor bad te begrijpen.’²

In deze periode werd er een aantal Mexicaanse gemeenten gesticht. Desideria Yañez, een bejaarde weduwe in de staat Hidalgo, droomde over de brochure van Parley P. Pratt: *A Voice of Warning*. Ze stuurde haar zoon naar

Mexico-Stad om een exemplaar te bemachtigen. De brochure was toen net in het Spaans vertaald. Ze werd in 1880 de eerste vrouw in Mexico die tot de kerk toetrad.³

Vanaf die tijd zijn veel leden in Mexico getrouw gebleven, ondanks tijden van revolutie, vervolging, armoede en isolement.⁴

Voorbeelden van getrouwe pioniers

Een voorbeeld van getrouwheid vinden we in de gemeente San Pedro Martir, die in 1907 werd gesticht. De eerste leden vergaderden ten zuiden van Mexico-Stad in een gebouw van adobe klei, gebouwd door de pasgedoopte Agustin Haro, die geroepen was om de gemeente te presideren. Tijdens de moeilijke jaren van de Mexicaanse Revolutie, waarin minstens een miljoen Mexicanen gedood werden, zochten veel leden toevlucht in San Pedro. De ZHV-zusters dienden deze vluchtelingen met veel liefde.⁵

De leden werden ook gezegend met toegewijde leiders zoals Rey L. Pratt. Hij werd in 1907 als president

van het zendingsgebied Mexico geroepen en was in die roeping tot zijn overlijden in 1931 werkzaam. Hij hield van de geschiedenis, de cultuur en het Mexicaanse volk en wist hun liefde en vertrouwen te winnen, terwijl ze samen het fundament van de kerk in hun land legden. De beslissing van president Pratt om Mexicaanse kerkleiders op te leiden, bleek uiterst belangrijk toen de Mexicaanse overheid in 1926 buitenlanders verbood om groeperingen in Mexico te presideren.⁶ In die periode

kerkleiders in Arizona (VS), zei ouderling Joseph Fielding Smith (1876–1972), toen lid van het Quorum der Twaalf Apostelen: ‘Er is geen enkele reden waarom de tempeldienst enkel in het Engels bestaat.’⁸ Ouderling Antoine R. Ivins van de Zeventig en Eduardo Balderas van de afdeling vertalingen van de kerk werd gevraagd om de tempelverordeningen in het Spaans te vertalen. Deze vertaling bereidde de weg van de bouw van tempels in andere landen voor.⁹

EEN DOOR DE HEER BEGUNSTIGD VOLK

‘Wie kan eraan twijfelen dat er een groter en beter Mexico uit de huidige crisis zal ontstaan. [...] De weg zal worden voorbereid, zodat het ware evangelie aan alle mensen in dat land gepredikt kan worden. Het evangelie dat hun verlossing tot stand brengt en van hen een door de Heer begunstigd volk maakt.’¹⁷

Rey L. Pratt, zendingspresident van het zendingsgebied Mexico tijdens de Mexicaanse Revolutie.

1875: Gedeelten van het Boek van Mormon vertaald en gedrukt in het Spaans.

1876: Eerste zendelingen reizen naar Mexico.

1881: Speciale conferentie gehouden; apostel Moses Thatcher wijdt het land toe aan het zendingswerk.

1885: Mormoonse kolonies in Mexico gesticht.

1886: Het volledige Boek van Mormon in het Spaans gepubliceerd.

ontstond er wel een groep leden die zichzelf de Derde Conventie noemden. Zij begonnen hun eigen leiders te roepen en kerken te bouwen.

Bouwen op het fundament

Arwell L. Pierce werd in 1942 als president van het zendingsgebied Mexico geroepen. President Pierce was opgegroeid in Chihuahua en had een zending in Mexico vervuld. Hij onderwees en sterkte de leden in liefde en met begrip, en wist de leden weer te verenigen. Ook sprak hij met de leden van de Derde Conventie over hun bezwaren.

Een van zijn doelen was om de leden naar de tempel te helpen gaan.⁷ In 1943 kwam er schot in de zaak om de zegeningen van de tempel voor meer leden beschikbaar te maken. Na een bijeenkomst met plaatselijke

De eerste leden brachten vaak grote offers voor het evangelie.

EEN VERBAZING- WEKKENDE TOEKOMST

'Ik denk dat de toekomst van de kerk in Mexico iedereen gaat verbazen, zelfs zij die er bijbetrokken zijn. Mexicanen zijn vertrouwd met de maatschappij waarin ze leven en sommige onderdelen ervan willen ze niet. Ze zien wat het evangelie biedt en ze willen het ongeacht de prijs.'¹⁸

Ouderling Daniel L. Johnson, president van het gebied Mexico

Door de Spaanstalige ceremonie in de Mesatempel (Arizona) en het bezoek van president George Albert Smith (1870–1951) in 1946 aan Mexico om de Mexicaanse heiligen te herenigen,¹⁰ begon de kerk te groeien op een manier waarvan eerdere generaties alleen hadden kunnen dromen. Er werden in het hele land nieuwe zendingsgebieden en ringen gevormd. Bovendien werden er onder auspiciën van de kerk scholen opgericht die scholing mogelijk maakten.

over grote afstanden om naar president Harold B. Lee (1899–1973), zijn raadgevers, een aantal apostelen en andere leiders te luisteren. Het Mormon Tabernacle Choir trad er op, wat bijdroeg tot het geestelijke feest. De aanwezigen verklaarden: 'We hadden dit nooit voor mogelijk gehouden — een conferentie in ons eigen land.'¹³

In de jaren zeventig groeide de kerk in Mexico spectaculair. In 1970 woonden er ongeveer 70 duizend leden in Mexico; tien

1889: Zendingen uit Midden-Mexico teruggeroepen.

1901: Zendingswerk wordt in en om Mexico-Stad hervat.

1910: Begin van de Mexicaanse Revolutie.

1912: Uittocht uit mormoonse kolonies in Noord-Mexico.

1913: Zendingen verlaten het land als gevolg van de revolutie; zendingspresident Rey L. Pratt leidt de kerk in Mexico door middel van briefwisseling en werkt in de Verenigde Staten met Spaanstaligen.

In 1964 werd El Centro Escolar Benemérito de las Américas ingewijd. Het was een school die in de educatieve, sociale, geestelijke en leiderschapsbehoeften van de leden voorzorg tot het in 2013 een opleidingscentrum voor zendingen werd.¹¹ Zuster Lorena Gómez-Alvarez, die er afstudeerde, zegt: 'Benemérito heeft me geholpen met het ontwikkelen en ontdekken van mijn talenten en om een basis en kennis van het evangelie te krijgen dat mijn leven tot zegen is geweest. Nu zullen de zendingen van hieruit het evangelie verspreiden en zal het nog steeds mensen tot zegen zijn, hoewel op een andere manier.'¹²

Een tijdperk van groei

De gebiedsconferentie die in 1972 in Mexico-Stad plaatsvond, was een keerpunt in de groei van de kerk. De leden reisden

jaar later was dat aantal tot bijna 250 duizend uitgegroeid. Drie jaar na de gebiedsconferentie, splitste ouderling Howard W. Hunter (1907–1995) in één weekend de drie bestaande ringen in vijftien nieuwe ringen op en riep hij veel jonge Mexicaanse leden in leidinggevende functies.¹⁴

Het zendingswerk nam in die periode ook een vlucht. Het zendingsgebied Mexico dat officieel in 1879 was geopend, werd pas voor het eerst in 1956 opgesplitst; nu telt Mexico 34 zendingsgebieden.¹⁵ Broeder Jorge Zamora, die in 1980 als zending in het zendingsgebied Noord-Mexico-Stad werkzaam was, heeft de groei zelf meegemaakt. Hij herinnert zich een gebied waar de leden een uur moesten reizen om naar de kerk te gaan; nu is er een ring. Hij zegt: 'Het is verbazingwekkend hoe de Heer de kerk opbouwt, ongeacht het land of de cultuur.'

De Mexicaanse leden nemen deel aan gemeenschapsprojecten. Deze leden hielpen in 2007 bomen planten.

AGRÍCOL LOZANO HERRERA: EERSTE MEXICAANSE RINGPRESIDENT

Agrícol Lozano Herrera was nog maar pasgedoopt toen hij president Spencer W. Kimball (1895–1985), die toen lid was van het Quorum der Twaalf Apostelen, de leden in Mexico hoorde aanraden een opleiding te volgen om hun land te versterken. Broeder Lozano besloot advocaat te worden en een voorvechter voor de inheemse bevolking. Hij was ook de hoofdjurist voor de kerk in Mexico en diende als eerste Mexicaanse ringpresident, zendingspresident, regionale vertegenwoordiger voor de Twaalf Apostelen en president van de Mexico-Stadtempel.¹⁹

1921: Er worden weer zendingen naar Mexico-Stad en omstreken gestuurd.

1926: Mexicaans nationalisme leidt tot verwijdering van alle buitenlandse geestelijken.

1930/1939: Plaatselijke leiders zorgen voor stabiliteit in de kerk.

1945: tempelceremonie in het Spaans vertaald; Mexicaanse leden beginnen naar de Mesatempel (Arizona) te gaan.

Tempels in het hele land

De Mexicaanse leden houden van de tempelverordeningen en zijn bereid om hun tijd en geld op te offeren om dat werk te doen. Net honderd jaar na het inwijden van het land door ouderling Thatcher, werd er een tempel gebouwd in Mexico-Stad. De open dagen van de tempel in 1983 gaven de kerk meer bekendheid in Mexico. Duizenden bezochten de tempel en vroegen om meer informatie. Dertig jaar later zijn er in Mexico twaalf tempels in bedrijf en is er één in aanbouw.

Isabel Ledezma groeide op in Tampico en herinnert zich de verzegeling van haar ouders in de Mesatempel (Arizona). ‘Het duurde twee dagen om naar Arizona te reizen en het was erg duur’, zegt ze. ‘Toen de Mexico-Stadtempel werd ingewijd, bedroeg de afstand nog twaalf uur per auto. Nu we

een tempel hebben in Tampico, kunnen we vaak gaan.’

Limhi Ontiveros was van 2007 tot 2010 tempelpresident van de Oaxacatempel. Hij zegt: ‘De leden die een krachtig getuigenis hebben van het evangelie vinden een manier om er te komen, zelfs wanneer afstand en financiën problemen vormen.

Zij zien de tempel als een toevluchtsoord.’ Zuster Ledezma voegt toe: ‘We hebben de Geest nodig in onze steden en de aanwezigheid van een tempel helpt daarbij. Wanneer we problemen hebben of verdrietig zijn, is de tempel dichtbij. We vinden er rust.’

Tegenspoed overwinnen

De leden in Mexico hebben ook zo hun uitdagingen en verleidingen, maar ze weten dat ze kinderen van een liefdevolle Vader zijn;

hun economische of sociale status speelt geen rol in de omgang met elkaar.

Het gezin Mendez woont in een klein stadje in de bergen nabij Oaxaca in zuidelijk Mexico. Ze zeggen: 'We hebben beproevingen op gebied van tijd, financiën en afstand maar ons voornemen om te doen wat de Heiland van ons verlangt, motiveert ons om obstakels te overwinnen.'

De 15-jarige Gonzalo Mendez zegt: 'Als je op een gevaarlijke plek leeft, kunnen

diaken en een leider onder zijn vrienden. Alex zegt dat ze luisteren wanneer hij ze vraagt om niet te vloeken of geen ongepaste kleding te dragen. Jaime en Alex weten dat het dragen van het priesterschap een eer en verantwoordelijkheid is. 'Ik weet dat het priesterschap aan jongemannen wordt gegeven om God te verheerlijken door anderen te dienen en het evangelie te verkondigen', zegt Jaime.

Tijdens een recent bezoek aan Mexico sprak ouderling Neil L. Andersen van het Quorum

1946: President George Albert Smith bezoekt Mexico.

1950-1959: Districten en gemeenten in bijna alle Mexicaanse staten opgericht.

1961: De ring Mexico-Stad gesticht met Harold Brown als president.

1964: Benemérito-school in Mexico-Stad geopend.

1967: Tweede ring in Mexico-Stad gesticht; Agricol Lozano Herrera als eerste Mexicaanse ringpresident geroepen.

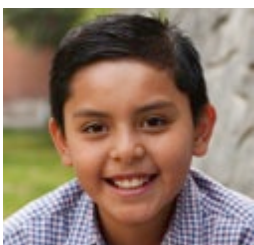
1972: Gebiedsconferentie in Mexico-Stad.

verleidingen moeilijk zijn, maar door te bidden, nemen we geen deel aan de verlokkingen van de wereld en treden we op als getuige van een betere levenswijze.'

Blik op de toekomst

Het evangelie werd lang geleden in Mexico gevestigd, maar er zijn nog steeds gebieden waar de kerk in de kinderschoenen staat. De 15-jarige Jaime Cruz en zijn ouderlijk gezin zijn de enige leden in hun dorp in de bergen boven Oaxaca. Hij en zijn vriend Gonzalo lezen tijdens de week hun seminarieopdrachten thuis. Elke zaterdag maken ze een busrit van twee uur naar het dichtstbijzijnde kerkgebouw om met de andere jeugd van hun wijk seminarie te volgen. Jaime vertelt zijn klasgenootjes op school wat hij in het seminarie leert en beantwoordt hun vragen. Zijn jongere broer Alex is

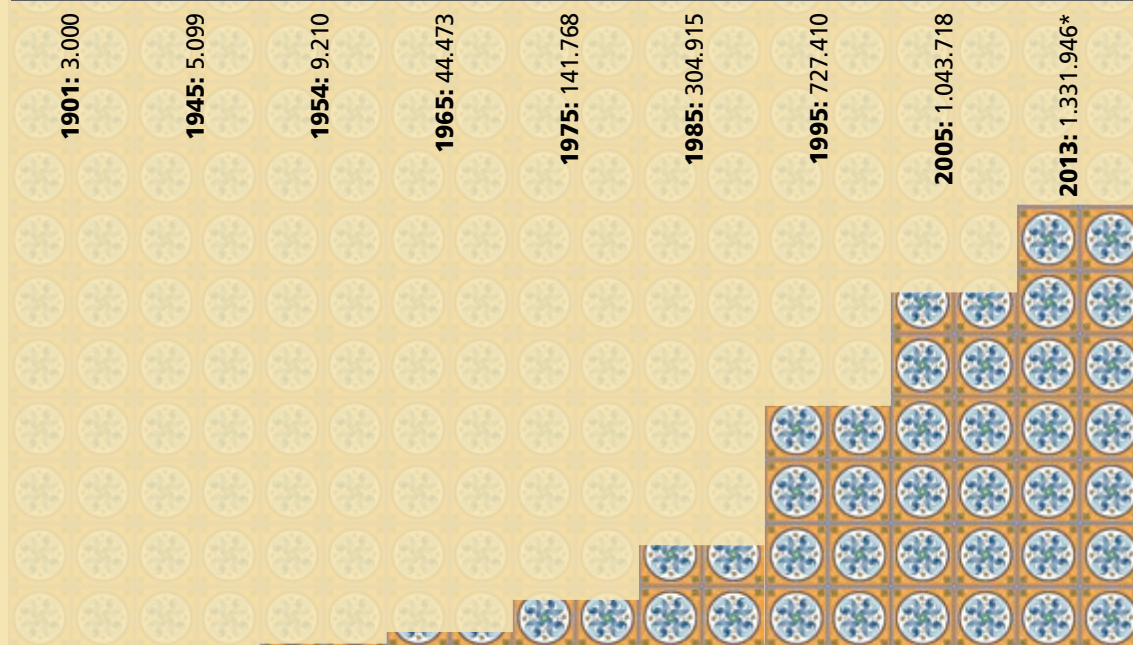
der Twaalf Apostelen in Cancun met de jeugd van drie verschillende ringen. Hierover zei hij later: 'We zagen het licht in hun ogen, de hoop in hun gelaat en de dromen die ze hebben. Ik bleef denken aan de mooie toekomst die Mexico te wachten staat.'¹⁶ ■

NOTEN

1. Henry A. Smith, '200 Lamanites Gather in History-Making Conference, Temple Sessions,' *Church News*, 10 november 1945, p. 8.
2. Moses Thatcher. In *Moses Thatcher Journal, 1866-1868*, p. 54.
3. Zie Brittany A. Chapman en Richard E. Turley jr., *Women of Faith in the Latter Days*, deel 1, 1775-1820, pp. 461-470.
4. Zie Orson Scott Card, 'It's a Young Church in ... Mexico', *Ensign*, februari 1977, pp. 17-24.
5. Zie Kirk Henrichsen, 'Mexican Mormon Pioneers', een tentoonstelling in 2010 in het bezoekerscentrum van de Mexico-Stadtempel.
6. Zie Gerry R. Flake, 'Mormons in Mexico: The First 96 Years', *Ensign*, september 1972, pp. 20-21.
7. F LaMond Tullis, 'A Shepherd to Mexico's Saints: Arwell L. Pierce and the Third Convention', *BYU Studies* deel 37, nr. 1 (1997): pp. 127-151.

DE GROEI VAN DE KERK IN MEXICO

Tempels: 12, en
1 aangekondigd
in Tijuana
Ringen: 222
Districten: 36
**Wijken en
gemeenten:**
2.000
Zendingsgebieden: 35

*Per juni 2013

1975: Twaalf
nieuwe ringen
in verschil-
lende delen
van Mexico
gesticht.

1983: Mexico-Stadtem-
pel ingewijd.

1993: Kerk in
Mexico offici-
eel erkend.

2000: Negen kleine tem-
pels ingewijd.

2009: Eerste vol-
ledig Mexicaans
gebiedspresi-
dium geroepen.

2013: Opleidingscentrum
voor zendingen geopend in
Mexico-Stad.

8. Zie Eduardo Balderas, 'Northward to Mesa', *Ensign*, september 1972, p. 30.
9. Zie Eduardo Balderas, 'Northward to Mesa', pp. 30–31.
10. Zie 'The Church Moves On', *Improvement Era*, juli 1946, p. 446; John D. Giles, 'Father Lehi's Children', *Improvement Era*, september 1946, p. 556.
11. Zie Joseph Walker, 'Missionary surge prompts LDS Church to open new MTC in Mexico', *Deseret News*, 30 januari 2013, www.deseretnews.com.
12. Dit citaat en daaropvolgende citaten van hedendaagse leden in Mexico, komen uit interviews die de auteur op 7 februari 2013 heeft afgenomen.
13. In Jay M. Todd, 'The Remarkable Mexico City Area Conference', *Ensign*, november 1972, p. 88.
14. Zie Eleanor Knowles, *Howard W. Hunter* (1994), p. 202.
15. Zie Don L. Searle, 'One Million in Mexico', *Ensign*, juli 2004, p. 34; Kristine Miner, 'The Church in Oaxaca, Mexico', *Ensign*, april 2001, p. 78.
16. Uit een interview met de afdeling audiovisuele mid-
delen in april 2012.
17. Rey L. Pratt, in *The Young Woman's Journal*, deel 25,
nr. 9 (1914), p. 539.
18. Uit een interview dat de auteur op 5 april 2013 heeft
afgenomen.
19. Zie 'Agricol Lozano Herrera: Mexican Mormon Church
Leader', <http://mittromneymormon.net/meet-some-mormons-2/meet-some-mormons-2/agricol-lozano-herrera-mexican-mormon-church-leader>.

De leerlingen van deze seminarielklas in
Oaxaca vinden elkaars gezelschap fijn.

Joseph Fielding Smith

WAAR EN TROUW

Inspiratie uit het leven en de bediening van
JOSEPH FIELDING SMITH

Hoyt W. Brewster jr.

Toen de 33-jarige Joseph Fielding Smith op 6 april 1910 de algemene conferentie in de Tabernakel in Salt Lake City binnenwandelde, vroeg een deurwacht hem: 'En Joseph, wie wordt de nieuwe apostel?'

'Dat weet ik niet', antwoordde hij. 'Maar jij en ik in elk geval niet!'¹

Toen de namen van de Twaalf ter steunverlening werden voorgelezen, ontving Joseph plots een ingeving dat zijn naam weleens de volgende kon zijn. Dat was ook zo. Hij werd gesteund als twaalfde man in dat gewaardeerde quorum.

Joseph toonde zijn nederigheid en gevoel voor humor toen hij thuis kwam van de conferentie en zijn gezin op de hoogte stelde van zijn nieuwe roeping. Hij begroette zijn vrouw met een mysterieuze uitspraak: 'Ik denk dat we de koe moeten verkopen', zei hij. Ze was ongetwijfeld verbaasd en wachtte op een verklaring. Zijn eenvoudige reactie was: 'Ik heb geen tijd meer om ervoor te zorgen!'² Zo begon zijn apostolische bediening die meer dan zestig jaar duurde.

Joseph Fielding Smith, kleinzoon van Hyrum Smith, was de tiende president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Voor hij als president werd geroepen, zat hij langer in het Quorum der Twaalf Apostelen dan welke kerkpresident ook. In die zestig jaar in dat quorum van bijzondere getuigen, reisde hij met paard en wagen, per auto en per vliegtuig om de heiligen te onderwijzen. Zijn toespraken en tal van publicaties zijn de kerk en al wie wilde luisteren tot zegen geweest.

*'Laten we
steeds getrouw
zijn en een
verlangen
hebben om
de geboden
van de Heer
te onderhou-
den, Hem te
eren en de
verbonden
die we met
Hem gesloten
hebben na te
komen.'*

Ik ben vanwege mijn band met president Joseph Fielding Smith, die ik hartelijk opa noemde, gevraagd om dit artikel te schrijven. Zijn leven heeft me sinds mijn geboorte beïnvloed, toen hij me inzegende als baby, tot aan zijn dood, toen ik een van de kleinzoons was die zijn kist droegen.

Een voorgeordend profeet

Net als Gods andere profeten, was Joseph Fielding Smith voorgeordend om volgens het goddelijke tijdschema van de Heer naar de aarde te komen (zie Handelingen 17:26). Joseph was het vierde kind en de eerste zoon van Julina Lambson Smith. Net als de nederige, getrouwe moeder Hannah uit het Oude Testament (zie 1 Samuël

1:11), zwoer Julina dat als de Heer haar een zoon schonk, ‘ze alles [zou] doen om hem tot eer van de Heer en van zijn vader op te voeden.’³ De Heer verhoorde haar smeekbede niet alleen, maar openbaarde haar ook voordat haar zoon geboren was, dat het kind op een dag een van zijn bijzondere getuigen in het Quorum der Twaalf Apostelen zou zijn.⁴

Joseph werd op 19 juli 1876 geboren als zoon van Joseph F. en Julina Lambson Smith. Zijn vader was toen apostel en raadgever van president Brigham Young. Toen Joseph negen maanden was, namen zijn ouders hem mee naar de inwijding van de St. Georgetempel (Utah). Hij maakte later de grappige opmerking: ‘Mijn eerste kerктаak was het vergezellen van Brigham Young naar de inwijding van de St. Georgetempel.’⁵

Toen hij negentien was, ontving hij zijn patriarchale zegen. Een geïnspireerde patriarch plaatste zijn handen op Josephs hoofd en verklaarde: ‘Het zal uw voorrecht zijn om een hoge leeftijd te bereiken, en het is de wil van de Heer dat u een groot man in Israël wordt. [...] U zult een profeet en openbaarder zijn voor de mensheid, want de Heer heeft u gezegend en u tot deze roeping voorgeordend.’⁶

Boven: deze foto van de jonge Joseph Fielding Smith zat in de gezinsbijbel van zijn ouders. Rechts: president Smith speelde graag handbal met zijn broer David. Onder: Elder Smith (tweede van links) in 1901 met andere zendelingen in Engeland. De foto op de volgende pagina is ook tijdens zijn zending genomen. Rechtsonder: ouderling Smith (links) met medeapostel George Albert Smith, en Israel Smith, 1936.

Gezinsleven: een mengeling van liefde en problemen

Joseph Fielding Smith heeft gezegd: ‘Het gezin is niet alleen in dit leven het belangrijkste instituut, maar ook in het hiernamaals.’⁷ Hij groeide

op in een gezin dat met liefde, geloof, hoge zedelijke normen en arbeidsethos werd geleid en hij streefde ernaar diezelfde beginselen in zijn eigen gezin toe te passen. (Zie hoofdstukken 4, 15 en 16 van *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Fielding Smith*.)

In 1898 trad hij in de Salt Laketempel in het huwelijk met Louie Emily Shurtliff. Een jaar later werd hij voor twee jaar naar Groot-Britannië op zending geroepen, waarop hij trouw door zijn vrouw werd gesteund. Toen hij terugkeerde, hernamen de twee hun leven samen en werden ze met twee dochters gezegend. Helaas stierf Louie tijdens een zware derde bevalling.

In zijn verdriet bad Joseph: 'Help mij, ik bid u, zo te leven dat ik waardig mag zijn om haar in eeuwige heerlijkheid te ontmoeten, om weer met haar te worden verenigd, om [...] nooit meer te worden gescheiden. [...] Schenk mij de kracht om mijn dierbare kinderen groot te brengen. Zegen hen dat zij hun hele leven rein en smetteloos blijven.'⁸

Daartoe door zijn vader aangemoedigd, zocht de diepbedroefde vader gebedvol naar een vrouw en moeder voor zijn twee jonge kinderen. Zijn rechtvaardige verlangen werd werkelijkheid toen Ethel Georgina Reynolds in zijn leven kwam. Zij traden in november 1908 in de Salt Laketempel in het huwelijk. Deze wonderbare vrouw werd de moeder van zijn eerste twee dochters en schonk later zelf nog negen kinderen het leven.

Toen hij op een keer naar een ringconferentie reisde, dacht hij aan de lasten van zijn vrouw. In een brief aan haar schreef hij: 'Ik denk aan je en wilde dat ik de komende weken bij jou kon zijn om voor je te zorgen.

Ik zal je helpen voor zover ik kan en hoop dat je mijn invloed kunt *voelen*. Zeg de kinderen dat ze lief voor jou en elkaar moeten zijn.'⁹ Hij verwoordde zijn diepe gevoelens voor haar in een gedicht, dat later een van de Engeltalige lofzangen werd: 'Does the Journey Seem Long?' (*Hymns*, nr.127).

Helaas overleed Ethel in 1937. Er woonden nog vijf ongetrouwde kinderen thuis toen ze stierf. Ouderling Smith had het gevoel dat hij een nieuwe vrouw en partner moest zoeken. In 1938 trad hij in de Salt Laketempel in het

huwelijk met Jessie Evans Smith.

Iemand die hen goed kende, schreef: 'Ondanks een leeftijdsverschil van zesentwintig jaar en verschillen in karakter, achtergrond en opleiding, kwamen Joseph Fielding en Jessie Evans Smith opmerkelijk goed overeen. [...] Wat de wijde kloof tussen deze twee heel verschillende persoonlijkheden dichtte, was de oprechte liefde en het wederzijdse respect dat ze voor elkaar hadden.'¹⁰ (Zie pp. 6–23 van het boek.)

Een man die door geloof en studie leerde

Joseph Fielding Smith was in de kerk bekend als schriftgeleerde en kenner van het evangelie. Van jongs af aan had hij een onuitblusbaar verlangen om 'kennis [te zoeken], ja, door studie en ook door geloof' (LV 88:118). Hij las het hele Boek van Mormon tweemaal voor hij tien was. Als zijn vrienden hem miste, vonden ze hem meestal op de hooizolder, lezend in de Schriften.¹¹

Een paar jaar later vertelde hij aan een groep mensen: '[Ik heb] vanaf het moment dat ik kon lezen, meer dan uit wat ook ter wereld, vreugde en voldoening gehaald uit het bestuderen van de Schriften.'¹² (Zie hoofdstukken 10 en 18.)

Boven: Joseph Fielding Smith met zijn zoons. Rechtsboven: president David O. McKay begroet ouderling Smith, 1961. Rechts: president Smith op het podium in de Tabernakel in Salt Lake City. Onder: president Smith poseert tijdens een spelletje honkbal, een sport die hij als kind graag speelde.

Op een keer maakte president Heber J. Grant (1856–1945) een compliment over president Smiths evangeliekennis: ‘Onder de algemene autoriteiten beschouw ik jou als het meest geverseerd in de Schriften.’¹³

Zijn dorst naar kennis beperkte zijn deelname aan sport en spel niet, niet als jongen en zelfs niet als volwassene. Hij speelde graag honkbal en de vele andere spelletjes die door de jeugd in agrarische samenlevingen gespeeld werden. Als volwassene werd hij een enthousiast handballer en woonde hij de wedstrijden van zijn eigen kinderen geregeld bij. Hij nam ook deel aan sport tijdens familiereünies. Ik denk graag terug aan een spelletje softbal waarin mijn grootvader een bal sloeg die de camera raakte van een oom die foto’s nam.

Een liefdevol verdediger van het geloof

Zelfs vóór zijn roeping als apostel stond hij bekend als een verdediger van het geloof. Sommigen kregen

hierdoor de verkeerde indruk dat hij een streng man was. Hoewel hij onophoudelijk getrouw was aan zijn verbonden en anderen aanmoedigde om het herstelde evangelie van Jezus Christus te omarmen, had hij ook een zachte kant die zijn familie en vrienden kenden. President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft ooit gezegd: ‘Heel vaak zeiden we, aangezien de Twaalf Israël zullen oordelen, dat we graag in zijn handen zouden willen vallen, omdat zijn oordeel mild, barmhartig, billijk en heilig zou zijn.’¹⁴

President Smith toonde die vriendelijkheid in een vergadering waarin een ongeval met een voertuig van de kerk werd besproken. Een bejaarde man zonder verzekering had het ongeval met zijn wagen veroorzaakt. Na enige tijd werd er geopperd om er een rechtszaak van te maken. Maar president Smith zei: ‘Ja, dat zouden we kunnen doen. En als we het hoog spelen, raakt de arme man misschien ook zijn rijbevoegdheid kwijt; en hoe zou hij dan zijn beroep moeten uitoefenen?’ Het comité veranderde van mening en liet de zaak met rust.¹⁵

Ik voelde hoe geliefd hij was toen ik met president Harold B. Lee (1899–1973) op de begraafplaats in Salt Lake City na de inwijding van president Smiths graf sprak. Ik vertelde hem: ‘President Lee, als familielid wil ik dat u weet hoezeer ik uw liefde voor mijn grootvader waardeer.’ Hij keek me in de ogen en zei met tederheid: ‘Ik hield van die man!’

Een getrouwe dienstknecht

President Smiths bediening werd gekenmerkt door gehoorzaamheid aan de opdracht uit de Schriften om bekering te prediken (zie bijvoorbeeld LV 6:9;11:9). Hij zei: ‘Welbeschouwd is het mijn taak — afgaand op de werkingen van de Geest des Heren die op mij rust als ik door de ringen van Zion reis — om tot de mensen te zeggen dat de tijd van bekering *nu* is en de heiligen der laatste dagen dringend te verzoeken hun verbonden [...] indachtig te zijn [...] en hun aan te sporen *getrouw* te zijn in alle dingen.’¹⁶ (Zie hoofdstuk 5.)

Gedurende bijna 96 jaar bad president Smith dat hij getrouw mocht blijven en tot het einde toe mocht volharden. President Boyd K. Packer, huidige president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft gezegd: ‘Hoe wel hij al over de negentig was, bleef hij bidden dat hij “zijn verbonden en verplichtingen mocht nakomen en tot het einde toe mocht volharden.”’¹⁷

Voor president Smith was ‘getrouw’ meer dan een vaak herhaald woord. Het was een uiting van zijn hoop voor alle mensen — voor leden van de kerk die verbonden hadden gesloten en voor alle kinderen van onze Vader in de hemel. President Smith droeg ons op: ‘Allereerst en bovenal zoeken we het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid. Laten we steeds getrouw zijn en een verlangen hebben om de geboden van de Heer te onderhouden, Hem te eren en de verbonden die we met Hem gesloten hebben na te komen.

Dat is mijn gebed voor heel Israël.’¹⁸ (Zie hoofdstukken 19–22.)

Als u zijn geïnspireerde leringen in gebed overpeinst, zal uw getuigenis versterkt worden en zult u de zuivere en eenvoudige waarheden van het evangelie van Jezus Christus beter begrijpen. Deze cursus zal uw verlangen om ‘getrouw’ te zijn, versterken. ■

Noot: Naomi Smith Brewster, de moeder van de auteur, werd geboren in het jaar dat Joseph Fielding Smith geroepen werd als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen. Zij was het tweede kind van Ethel Georgina Smith, met wie president Smith na de dood van zijn eerste vrouw trouwde.

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Fielding Smith* (2013), p. 16.
2. Joseph Fielding Smith jr. en John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), p. 176.
3. *Leringen: Joseph Fielding Smith*, p. 1; zie ook Bruce R. McConkie, ‘Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel’, *Ensign*, augustus 1972, p. 29.
4. Zie Bruce R. McConkie, ‘Joseph Fielding Smith,’ p. 29.
5. Joseph Fielding Smith, geciteerd in: *The Life of Joseph Fielding Smith*, p. 49.
6. Geciteerd in: *The Life of Joseph Fielding Smith*, p. VII.
7. *Leringen: Joseph Fielding Smith*, p. 76.
8. *Leringen: Joseph Fielding Smith*, p. 275.
9. Joseph Fielding Smith, geciteerd in Smith en Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, pp. 188–189.
10. *Leringen: Joseph Fielding Smith*, pp. 22, 23.
11. Zie *Leringen: Joseph Fielding Smith*, p. 4.
12. *Leringen: Joseph Fielding Smith*, p. 4.
13. Heber J. Grant. In: Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), p. 290.
14. Spencer W. Kimball. In: Bruce R. McConkie, ‘Joseph Fielding Smith’, *Ensign*, augustus 1972, p. 28.
15. Zie Lucile C. Tate, *Boyd K. Packer: A Watchman on the Tower* (1995), p. 176.
16. Joseph Fielding Smith, Conference Report, oktober 1919, p. 88; cursivering toegevoegd.
17. Boyd K. Packer, ‘Covenants’, *Ensign*, november 1990, p. 84.
18. Joseph Fielding Smith, Conference Report, oktober 1912, pp. 124–125

CURSUS VOOR 2014

Dit jaar wordt *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Fielding Smith* door de ZHV-zusters en Melchizedeks-priesterschapsdragers bestudeerd. Dit boek zal er toe bijdragen dat de leringen van president Smith bewaard blijven voor de huidige en toekomstige generaties. Hij stierf namelijk in 1972 toen het aantal leden ongeveer drie miljoen bedroeg. Weinigen die nu leven herinneren zich president Smiths voorbeeld, maar iedereen kan door zijn leringen worden opgebouwd en geïnspireerd.

Als u deze leringen gebedvol bestudeert en overdenkt, zal het u duidelijk worden hoe de Heer hem als spreekbuis gebruikte om beginselen duidelijk uit te leggen. Die beginselen brengen grote zegeningen teweeg als ze worden toegepast. U zult onderwerpen bestuderen zoals:

- Onze band met hemelse Vader en onze Heiland
- De invloed van de Heilige Geest in ons leven
- De zending van de profeet Joseph Smith
- Het belang van tempelverbonden
- Hoe we in de wereld zijn, maar niet van de wereld zijn
- Hoe we ons op de wederkomst voorbereiden door getrouw te zijn

U vindt het boek online op LDS.org en voor mobiele apparaten op mobile.lds.org.

MAG IK DAT BOEK LEZEN?

Ongeveer 50 jaar geleden ging ik samen met mijn collega in de nabijheid van de universiteit van Córdoba (Argentinië) langs de deuren. Een jonge man liet ons binnen. Het werd ons meteen duidelijk dat hij en zijn kamergenoten ons hadden uitgenodigd om te redetwisten over het bestaan van God.

Daar hadden wij geen zin in, dus zeiden we dat we op een geschikter tijdstip zouden terugkomen om onze boodschap te brengen. Toen we terugkwamen legde de man uit waarom hij niet in God geloofde. Hij zei dat de mens God had uitgevonden, omdat hij de drang had om in iets groters, iets bovennatuurlijks te geloven.

Toen het onze beurt was, vroeg ik: 'Hoe weet je dat de Verenigde Staten bestaan?' Ik getuigde dat ze bestonden en vroeg of er ander bewijsmateriaal van hun bestaan was? Hij zei dat hij

erover in boeken en kranten had gelezen. Ik vroeg hem of hij mijn getuigenis en wat hij gelezen had geloofde. Hij zei nadrukkelijk van wel.

'Dus we kunnen het getuigenis van inwoners van de Verenigde Staten, zoals ik er een ben, niet ontkennen', zei ik. 'Evenmin het getuigenis van hen die erover geschreven hebben.' De jonge man ging akkoord.

Toen vroeg ik: 'Kunnen we dan het getuigenis van hen die God gezien en erover geschreven hebben, ontkennen?' Ik toonde hem de Bijbel en vertelde hem dat er getuigenissen in stonden van mannen en vrouwen die God en Jezus Christus gezien en gesproken hadden. Ik vroeg of we de getuigenissen in de Bijbel konden ontkennen en hij zei aarzelend nee.

Vervolgens vroeg ik: 'Wat zou je denken van een boek dat door

een ander volk geschreven was, die dezelfde God hadden gezien als de schrijvers van de Bijbel?' Hij antwoordde dat zo'n boek niet bestond.

We toonden hem het Boek van Mormon en vertelden hem over het doel ervan. We getuigden dat het waar was en dat God nog steeds met levende profeten communiceert.

Verbaasd zei de jonge man: 'Ik heb alle predikers van andere kerken de mond kunnen snoeren. Jullie hebben iets waar ik nog nooit over heb gehoord. Mag ik dat boek lezen?' We gaven hem het boek en getuigden dat God van al zijn kinderen houdt.

Omdat het schooljaar op zijn einde liep, konden we de man niet meer bezoeken vóór hij terugging naar Bolivia. Maar ik bad dat hij het boek zou lezen en er een getuigenis van zou krijgen.

In 2002 werd ik als Spaanstalig gemeentepresident in het opleidingscentrum voor zendelingen in Provo geroepen. Een zekere zondag vertelde ik dit verhaal aan de zendelingen. Na afloop vertelde een zending uit Bolivia me dat hij een oudere man uit zijn ring hetzelfde verhaal over zijn bekering had horen vertellen.

Er kwamen tranen in mijn ogen. Na 40 jaar had ik een antwoord ontvangen op mijn gebed voor de jonge man uit Bolivia. Hij was te weten gekomen dat God bestaat en dat er een geweldig plan van gelukzaligheid bestaat. Ik weet dat we elkaar ooit opnieuw zullen ontmoeten en dat ik met hem vreugde in het evangelie zal hebben. ■

Neil R. Cardon, Utah (VS)

W e gaven de jonge man een Boek van Mormon en getuigden dat God van al zijn kinderen houdt.

MAMÁ SEFI'S TEMPELREIS

Toen ik in de jaren veertig van de vorige eeuw in het kantoor van het zendingsgebied Mexico was, kwam er op een dag een zuster aan uit het dorpje Ozumba. Dit dorpje bevond zich aan de voet van de Popocatepetl, een actieve vulkaan ongeveer 70 km ten zuidoosten van Mexico-Stad. We kenden haar allemaal. Ze heette Mamá Sefi.

De voltijdzendingen woonden in haar kleine huisje van adobe klei, waar ze steeds een kamer voor hen had. Mamá Sefi, die nog geen één meter vijftig was, verkocht fruit op verschillende markten rond Ozumba. Elk dorp organiseerde de markt op een andere dag en ze bezocht elke markt om haar fruit te verkopen.

Ze kwam die dag het zendingskantoor binnen met een grote zak. Die zat vol met *tostones*, zilveren muntjes ter waarde van een halve peso, die ze doorheen de jaren gespaard had. Sommige stukken dateerden uit de tijd van Porfirio Díaz, die van 1884 tot 1911 over Mexico heerste. Mamá Sefi was per bus met haar zak vol geld naar het zendingshuis afgereisd. Ze vertelde president Arwell L. Pierce dat ze vele jaren gespaard had om haar begiftiging in de Salt Laketempel te kunnen ontvangen.

Ze kreeg toestemming om het land te verlaten, een zending leende haar een koffer en we brachten haar naar de trein. President Pierce belde iemand op in El Paso (Texas) om haar over de grens op te vangen en haar op de juiste bus naar Salt Lake City te zetten. Leden van een Spaanstalige

gemeente in Salt Lake City zouden haar daar opvangen, onderdak bieden en haar begeleiden in de tempel.

Een paar weken later keerde Mamá Sefi terug naar Mexico-Stad en daarna huiswaarts naar Ozumba. Ze had de lange tocht veilig gemaakt. Ze ging door met het verkopen van fruit op de markten.

Mamá Sefi sprak geen Engels, dus vroegen we haar hoe ze eten had besteld tijdens de busrit van El Paso

naar Salt Lake City — een rit van meerdere dagen. Ze zei dat iemand haar geleerd had om 'apple pie' te zeggen, dus telkens als de bus stopte, bestelde ze appeltaart.

Dat waren de enige Engelse woorden die ze kende en dus leefde ze van appeltaart tijdens de busreis heen en terug. Maar dat vond ze niet erg. Ze keerde dankbaar en stralend terug van haar ervaring in de tempel. ■
Betty Ventura, Utah (VS)

Mamá Sefi reisde ongeveer 70 km per bus met haar zak vol geld naar het zendingshuis.

REPAREER ZIJN AUTORADIO

Onze buur was de jeugdpredikant bij een plaatselijke kerk en hij werd regelmatig door jongeren bezocht. Er stonden zowel overdag als 's avonds regelmatig veel auto's geparkeerd voor zijn huis.

Sommige tieners zetten steeds hun autoradio erg hard. We hoorden hen in de verte aankomen en wanneer ze naderden, begonnen de ramen van ons huis te trillen. De harde muziek maakte me 's nachts vaak wakker. Mijn irritatie stapelde zich op en ik zag deze tieners als mijn vijanden.

Toen ik op een dag bladeren aan het bijeenharken was, hoorde ik in de verte een autoradio. Het geluid kwam

dichterbij en werd luider. Toen de bestuurder om de hoek kwam en naar het huis van mijn buur toe reed, was ik kwaad en bad ik dat hemelse Vader zijn autoradio onklaar zou maken.

Mijn wanhopige gebed veranderde in lof en dankzegging toen de radio opeens ophield met spelen toen hij de auto parkeerde. Ik had autoradio's gerepareerd en herkende het geluid. Hij was niet afgezet, hij was stukgegaan.

De jonge man was kwaad, omdat de radio stuk was en zijn vrienden gingen hem troosten. Ikzelf was tevreden, omdat ik dacht dat ik de hand van de Heer had gezien die de radio had stukgeslagen.

Ikzelf was tevreden, omdat ik dacht dat ik de hand van de Heer had gezien die de radio van de jonge man had stukgeslagen.

Ik bleef naar hen kijken en realiseerde me dat ik mijn eigen gedrag van vele jaren geleden herkende. Mijn hart werd verzacht en ik begon te denken dat deze jongen misschien toch niet mijn vijand was. Toen fluisterde de Geest me toe: 'Repareer zijn autoradio.'

Ik was stomverbaasd door deze ingeving en probeerde die te negeren. Waarom moest ik iets wat mij zoveel last bezorgde, repareren? Maar de ingeving kwam opnieuw en deze keer gaf ik er gehoor aan.

Toen ik mijn hulp aanbood, zag ik meteen de oorzaak van het probleem. Het was snel verholpen. Spoedig speelde de radio weer even hard als tevoren.

De jonge man bedankte me en vroeg of hij iets voor me kon doen. Ik zei hem dat ik er vroeg uit moest voor mijn werk en dat ik het leuk zou vinden als hij de muziek 's avonds zachter kon zetten. Hij glimlachte en verzekerde me dat hij dat zou doen.

Hij zette zijn muziek 's avonds niet alleen zachter, maar werd ook mijn persoonlijke 'radiopolitie' die ervoor zorgde dat zijn vrienden hetzelfde deden. Vanaf die dag hebben we nooit nog een probleem gehad met harde nachtelijke muziek.

Vader in de hemel heeft mijn gebed echt verhoord. Zijn oplossing bracht me vrede en rust en leerde me een belangrijke les in het volgen van de Geest en het liefhebben van je vijanden (zie Lucas 6:27). ■

Kent A. Russell, Florida, (VS)

HALLO, LAMMETJE

Mijn man en ik hielpen onze dochter en haar twee zoontjes op de luchthaven bij de voorbereiding van hun vlucht huiswaarts. We hielpen onze dochter die de bagage droeg, paspoorten zocht en een energieke driejarige onder controle hield. Tommy, onze eenjarige kleinzoon, sliep rustig in zijn kinderwagen toen hij opeens wakker werd. Hij raakte in paniek toen hij al het lawaai, de felle lichten en de algemene drukte in zich opnam.

Ik zag zijn uitdrukking en wist wat er ging gebeuren, dus riep ik mijn dochter. Ze bukte zich snel, hield zijn gezichtje in haar handen, keek in zijn ogen en zei liefdevol: 'Hallo, lammetje.'

Ogenblikkelijk ontspanden zijn gefronste wenkbrauwen, vertrokken mond en gespannen schouders. Zijn hele lichaam slaakte een zucht van verlichting. Hij glimlachte lichtjes voor hij zijn ogen weer sloot. Zijn angst werd vervangen door een kalme zekerheid en een vrede die hem leken te omringen. Het was een kleine maar krachtige manifestatie van het vertrouwen dat Tommy in zijn moeder had. Haar bekende aanraking, stem en aanwezigheid troostten hem.

Net als Tommy hebben we ons allen wel eens bevreesd, onzeker en ont-hutst gevoeld. Het is een hele gerust-stelling te weten dat Jezus Christus, de goede Herder ons tot Zich roept. Hij kent zijn kudde en we kunnen Hem volledig vertrouwen. Liefdevol heeft Hij gezegd: 'Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u. [...] Uw hart worde niet ontroerd of versaagd' (Johannes 14:27).

Ik weet dat we troost en zekerheid kunnen ontvangen tijdens onzekere tijden als we ons in geloof en ver-trouwen tot de Goede Herder keren. Ik denk graag terug aan die ervaring op de luchthaven met mijn doch-ter en kleinzoon wanneer ik troost

ontvang te midden van drukte. Net als Tommy slaak ik een zucht van verlichting als mijn lasten verlicht worden. Tijdens die periodes voel ik een persoonlijke 'Hallo, lammetje' vanwege mijn Heiland. ■
Colleen Solomon, Ontario (Canada)

Onze eenjarige kleinzoon raakte in paniek toen hij al het lawaai, de felle lichten en de algemene drukte in zich opnam.

Goed doorstaan

Ouderling J. Christopher Lansing

Gebiedszeventiger in het gebied
Noord-Amerika-Noordoost

Het heilsplan is een geweldig plan. Als onderdeel van dat plan moeten we obstakels overwinnen die op ons pad komen en ons beletten onze hoop en dromen te verwezenlijken. Elk van ons maakt crises door tijdens het leven op aarde. Sommigen zijn klein en andere groot.

Een voorbeeld van een kleine crisis is zonder benzine komen te staan op een drukke weg. Een grote crisis kan de dood van een dierbare, een ernstig ongeval of een familiedrama zijn. Sommige crises veroorzaken we zelf door onze ongehoorzaamheid aan de wetten van God of het land. Andere zijn niet onze fout. Ik vermoed dat de meesten onder ons wel ervaring hebben met wat ik de 'stuiterballen' van het leven noem. Iedereen die ooit al een balspel heeft gespeeld, weet hoe lastig een stuiterbal kan zijn. Ze maken deel uit van het spel. Je weet nooit hoe vaak en hoe hoog de bal zal stuiteren.

Een goede speler weet dat stuiterballen deel uitmaken van het leven en probeert met geloof en moed verder

We moeten niet van de Heer verwachten dat Hij onze beproevingen zal wegnemen, omdat wij Hem beloven dat we altijd getrouw zullen zijn als Hij dat doet. We moeten ze goed doorstaan en dan zullen we gezegend worden.

te leven. Om weer bij onze hemelse Vader te kunnen terugkeren, moeten we een manier vinden om obstakels te overwinnen en erachter komen wat echt belangrijk in het leven is.

Gewoon blijven zwemmen

Toen onze enige dochter Lindsay nog klein was, keken we samen graag naar films. *Finding Nemo* was een animatiefilm die we leuk vonden en waar we samen graag naar keken. In die film wordt Nemo door een duiker gevangen en in een aquarium in het kantoor van een tandarts gestopt. Zijn vader Marlin is vastbesloten om Nemo te vinden. Marlin ontmoet op zijn reis een vis die Dory heet. Ze komen heel wat obstakels tegen bij het zoeken naar Nemo. Of de obstakels nu groot of klein zijn, blijft Dory's boodschap voor Marlin dezelfde: 'Gewoon blijven zwemmen.'

Vele jaren later was Lindsay op zending in Santiago (Chili). Een zending is moeilijk. Er zijn veel teleurstellingen. Aan het eind van mijn wekelijkse e-mail schreef ik telkens: 'Gewoon

blijven zwemmen. Liefs, je vader.'

Toen Lindsay in verwachting was van haar tweede kind, ontdekte ze dat het ongeboren kindje een gaatje in zijn hart en het syndroom van Down had. Ik sloot mijn e-mails aan haar tijdens deze moeilijke periode af met: 'Gewoon blijven zwemmen.'

Iedereen komt hindernissen tegen in het leven, maar om die te overwinnen en onze bestemming te bereiken, moeten we blijven zwemmen.

Een van mijn lievelingsteksten is afdeling 121 van de Leer en Verbonden. Dat is een geweldige tekst waarin de profeet Joseph Smith zich in de diepten van wanhoop bevindt en opklimt tot celestiale hoogten. Deze afdeling en afdelingen 122 en 123 komen uit een brief die Joseph aan de kerk schreef. Om deze grote openbaringen beter te begrijpen, dienen we ze in de juiste context te bekijken.

Van december 1838 tot april 1839 waren Joseph en enkele van zijn volgelingen gevangenen in Liberty (Missouri). Er was geen verwarming in de gevangenis en het voedsel was amper eetbaar. Ze zaten in een kerker in de kelder met een aarden vloer en een plafond dat zo laag was dat men er niet rechtop kon staan. Veel heiligen waren ondertussen uit hun huis verdreven. Tijdens deze roerige periode gaf gouverneur Lilburn W. Boggs zijn beruchte uitroeingsbevel.

Joseph vraagt: 'O God, waar zijt Gij? En waar is de tent die uw schuilplaats bedekt?' (LV 121:1). Dit is dezelfde Joseph Smith die hemels bezoek kreeg van God de Vader, Jezus Christus, Moroni, Johannes de Doper,

Petrus, Jakobus en Johannes en anderen. Kort na zijn vragen in de eerste verzen uit Joseph zijn frustratie:

'Laat uw toorn ontbranden tegen onze vijanden; en wreek ons met uw zwaard, in de grimmigheid van uw hart, wegens het ons aangedane onrecht.

Denk aan uw lijdende heiligen, o onze God; en uw dienstknechten zullen zich voor eeuwig in uw naam verheugen (vss. 5-6).'

De Heer beantwoordt Josephs gebed met deze woorden: 'Mijn zoon, vrede zij uw ziel; uw tegenspoed en uw ellende zullen slechts van korte duur zijn' (vs. 7).

Daarna leert hij Joseph een geweldig beginsel: 'En dan, indien gij het goed doorstaat, zal God u ten hemel verhogen; gij zult over al uw vijanden zegevieren' (vs. 8).

De boodschap is duidelijk en beknopt. We moeten niet van de Heer verwachten dat Hij onze beproevingen zal wegnemen, omdat wij Hem beloven dat we altijd getrouw zullen zijn als Hij dat doet. We moeten ze goed doorstaan en dan zullen we gezegend worden. Dat is een wonderbare levensles voor ieder van ons.

Meer instructie volgt in vers 10, waarin de Heer Joseph zegt: 'Gij zijt nog niet zoals Job; uw vrienden bestrijden u niet, noch beschuldigen zij u van overtreding, zoals Jobs vrienden dat deden.' Ondanks het leed van Job, lezen we: 'De Zoon des Mensen is onder dat alles afgedaald. Zijt gij groter dan Hij?' (LV 122:8).

Afdeling 122 vult afdeling 121 aan. Ik noem het de *indien*-afdeling. Het

woord *indien* komt er vijftien keer in voor. In vers vijf bijvoorbeeld staat er: '*Indien* gij geroepen zijt beproeving te doorstaan; *indien* gij in gevaar verkeert onder valse broeders; *indien* gij in gevaar verkeert onder rovers; *indien* gij in gevaar verkeert te land of ter zee' (LV 122:5; cursivering toegevoegd).

Als we onze beproevingen heden ten dage in de plaats zetten van die beproevingen, leren we misschien iets. Bijvoorbeeld: *indien* er een sterfgeval is in mijn familie of *indien* mijn vriend of vriendin het uitmaakt of *indien* ik financiële moeilijkheden heb of *indien* ik slimmer zou zijn.

Na de *indiens* zegt de Heer: 'Weet dan, mijn zoon [of dochter], dat al deze dingen u ondervinding zullen geven en voor uw bestwil zullen zijn' (vs. 7). Met andere woorden: de uitdagingen van het leven zijn nuttig en zelfs noodzakelijk.

'Welnu, zeer geliefde broeders', schrijft de profeet, 'laten wij blijmoedig alle dingen doen die binnen ons vermogen liggen, en mogen wij dan met het volste vertrouwen stilhouden om het heil Gods te zien, en in afwachting van de openbaring van zijn arm' (LV 123:17).

Het leven is vol hindernissen, waaronder sommige die onoverkomelijk lijken. We moeten ze blijmoedig en getrouw doorstaan. Zo zullen we uiteindelijk eeuwig bij God kunnen leven.

Het voorbeeld van de Heiland

Het leven van de Heiland is het grootste voorbeeld van volharding.

De verzoening eiste dat Hij onder alles afdaalde en zijn volmaakte leven voor ons neerlegde. Door onder alles af te dalen, leed Hij voor alle onheil en zonde in het leven, ‘welk lijden Mij, ja, God, de grootste van allen, van pijn deed sidderen en uit iedere porie bloeden, en naar lichaam en geest deed lijden’ (LV 19:18).

Jezus wist wat van Hem vereist was en op een zeer menselijke manier zei Hij: ‘Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan; doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt’ (Matteüs 26:39). Toch was Hij bereid om zijn Vaders wil te doen en alle dingen te doorstaan.

Wie we worden is het belangrijkste

60 jaar geleden stichtte mijn vader de zaak waarvan ik nu eigenaar ben. Hij stierf in 1980 en liet zo de leiding

van de zaak aan mij over toen ik 30 jaar was.

In de beginjaren ontstonden er situaties waarin ik beslissingen moest nemen die de toekomst van onze zwakke onderneming bepaalden. Ik probeerde naar mijn vaders voorbeeld te handelen en bracht veel tijd door op mijn knieën om in te zien wat ik moest doen. In het nemen van die beslissingen heb ik nooit een rustgevende invloed of vorm van aanwijzing gevoeld. Ik deed uiteindelijk wat me het beste leek en ging verder. Maar ik was teleurgesteld dat ik geen bevestiging had gekregen dat ik het juiste had gedaan.

Op een nacht zag ik mijn vader in een droom. Ik berispte hem omdat hij me niet had geholpen om te weten wat ik moest doen. Hij zei dat hij zich bewust was van mijn situatie, maar dat hij het druk had en

dat zijn vroegere zaak niet vreselijk belangrijk was. ‘Chris, hier geven we niet om de onderneming’, zei hij. ‘Waar we wel veel om geven is wie jij wordt door jouw onderneming.’

Ik hoop dat ik die grote les nooit vergeet. Wat we tijdens het leven verdienen is onbeduidend, wie we worden, dat is het belangrijkste.

Soms vergeten we dat we in het voorsterfelijk bestaan naast de Heiland vochten ter verdediging van het plan van keuzevrijheid van de Vader. En we wonnen! Lucifer en zijn volgelingen werden uitgeworpen en wij kregen de mogelijkheid om het leven waarvoor we hadden gevochten, te ervaren. De verzoening was onderdeel van het plan van de Vader. Het is onze taak om onze beproevingen het hoofd te bieden en ze goed te doorstaan. Zo heeft de verzoening betekenis in ons leven en vervullen we zijn werk en zijn heerlijkheid om ‘de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen’ (Mozes 1:39).

Ik geef mijn getuigenis dat Jezus de Christus is. Hij is de Heiland van de wereld. Hij is de Vredevorst en onze Voorspraak bij de Vader. Ik geef mijn getuigenis dat de Vader ons bij naam kent en ondanks onze onvolmaaktheden van ons houdt. Dat Hij een plaats voor ons zal bereiden als we getrouw zijn en volharden tot het einde. ■

Naar de toespraak ‘That’s Life’, op 30 oktober 2012 gehouden tijdens een devotional aan de Brigham Young University–Hawaii. Zie voor de volledige Engelse tekst devotional.byuh.edu/archive.

Om weer bij onze hemelse Vader te kunnen terugkeren, moeten we een manier vinden om obstakels te overwinnen en erachter komen wat echt belangrijk in het leven is.

**President
Henry B. Eyring**
Eerste raadgever in
het Eerste Presidium

Geschenken VOOR JE TOEKOMSTIGE GEZIN

*Begin dit jaar met het
ontwikkelen van geschen-
ken – grote geschenken –
voor je toekomstige gezin.*

Ik dagdroom graag over een geweldige schenker zijn. Ik stel me voor dat mensen mijn geschenken met tranen van vreugde en een glimlach openen, omdat het geschenk, maar ook het schenken ervan, hun hart heeft geraakt. Misschien heb jij die dagdroom ook. Velen van jullie zijn waarschijnlijk al specialisten in het schenken.

Er is iets waar je dit jaar mee kunt beginnen om een betere schenker te worden. Als studenten hebben jullie bijzondere mogelijkheden. Je kan beginnen met het opzijzetten van geschenken — grote geschenken — voor je toekomstige gezin. Ik wil jullie over deze geschenken vertellen.

Werkstukken schrijven

Je kunt in je kamer beginnen. Lig er een onafgemaakt werkstuk tussen een van de stapels? (Ik neem aan dat er stapels papier liggen; ik denk dat ik je kamer ken.) Misschien heb je het al uitgetypt en is het klaar om in te dienen. Waarom zou je er meer tijd in steken? Daar kwam ik achter tijdens een godsdienstcursus die ik aan Ricks College (nu Brigham Young University–Idaho) heb gegeven. Ik onderwees uit hoofdstuk 25 van de

Leer en Verbonden. In die afdeling wordt Emma Smith opgedragen om haar tijd te besteden aan schrijven en leren (zie vs. 8). Op de derde rij van achteren zat een blond meisje dat fronste toen ik de klas aanmoedigde om ijverig hun schrijfvaardigheid te ontwikkelen. Ze stak haar hand op en zei: 'Dat lijkt me niet erg redelijk. Ik zal alleen maar brieven aan mijn kinderen schrijven.' Daar moest de hele klas om lachen. Toen ik naar haar keek, kon ik me een hele hoop kinderen rond haar voorstellen en ik kon zelfs de brieven zien die ze zou schrijven. Misschien was het niet belangrijk voor haar dat ze goed was in schrijven.

Toen stond een jonge man achteraan op. Hij had dat trimester nog maar weinig gezegd; ik weet niet zeker of hij zelfs al iets had gezegd. Hij was ouder dan de andere studenten en verlegen. Hij vroeg of hij mocht spreken. Hij vertelde met een zachte stem dat hij soldaat geweest was in Vietnam. Op zekere dag, waarvan hij verwachtte dat die rustig zou verlopen, had hij zijn geweer achtergelaten en wandelde hij over het terrein naar het provisorische postkantoor. Net toen hij zijn brief

had gekregen, hoorde hij hoorngeschal, geschreeuw, mortiergeschut en geweervuur afkomstig van de vijand. Hij vocht zich een baan naar zijn geweer met zijn handen als enige wapens. Samen met de overlevenden verdreef hij de vijand. Toen ging hij tussen de levenden en de gesneuvelden zitten en opende hij zijn brief. Die had zijn moeder gestuurd. Ze schreef dat ze een geestelijke ervaring had gehad die haar verzekerd had dat hij levend thuis zou komen als hij getrouw was. In de klas zei de jongen zachtjes: 'Die brief was Schriftuur voor me. Ik heb hem bewaard.' En hij ging zitten.

Misschien heb jij op een dag een kind, misschien een zoon. Zie je zijn gezicht voor je? Kun je je hem in doodsgevaar voorstellen? Kun je de angst in zijn hart voelen? Raakt het je? Zou je mildelijk willen geven? Welke opoffering is er nodig om die brief te schrijven die je hart wil sturen. Begin deze namiddag met oefenen. Ga terug naar je kamer en schrijf, lees en herschrijf dat werkstuk opnieuw en opnieuw. Het zal geen opoffering zijn als je aan die jongen denkt, zijn hart voelt en aan de brieven denkt die hij ooit nodig zal hebben.

*My dearest son,
Every morning as I wake up, each night
before I go to sleep, and every moment in
between I think of you. I used to worry about
your safety, pouring my heart out to Heaven
to protect you. Hoping it would be
enough. The worry never consumed me, and
was always done out in prayer.
My prayers have never stopped.
has. My fears have been replaced
by love. You see, the most
distinct impression I received was
revelation. It became clear
you will be protected
safe if you remain righteous.*

Vraagstukken oplossen

Misschien heb je geen werkstuk dat op je ligt te wachten. Misschien is het een studieboek met een wiskundig vraagstuk. Ik wil je vertellen over een bepaalde dag in jouw toekomst. Je zal dan een zoon of dochter hebben die zal zeggen: 'Ik haat school.' Na aandachtig te hebben geluisterd zul je ontdekken dat hij of zij de school niet haat en zelfs wiskunde niet, maar wel het gevoel van onmacht.

Je zult die gevoelens ontdekken en geroerd zijn; je zult hen willen helpen. Dus zul je het boek openen en zeggen: 'Laten we eens samen naar het vraagstuk kijken.' Bedenk hoe verbaasd je zult zijn wanneer je ontdekt dat hetzelfde roeibootje er nog steeds twee uur stroomafwaarts en vijf uur stroomopwaarts over doet en dat de vragen nog steeds luiden: 'Hoe snel is de stroom en welke afstand heeft het bootje afgelegd?' Je denkt misschien: 'Ik zal mijn kinderen een goed gevoel geven door ze te zeggen dat ik ook niet goed in wiskunde ben.' Dan kan ik je nu al zeggen dat ze niet blij zullen zijn met dat geschenk.

Er is een beter geschenk, maar dat vereist nu inspanning. Toen mijn

vader jong was heeft hij ongetwijfeld het vraagstuk van de roeiboot en vele andere behandeld. Dat maakte deel uit van de bagage die hij nodig had om een toonaangevend chemicus te worden. Maar ook voor mij was hij belangrijk. Onze huiskamer zag er niet zo elegant uit. Er stond één type meubels — stoelen — en we hadden één versiering aan de muur — een bord. Ik had de leeftijd bereikt die jouw zoon of dochter ook zal bereiken. Ik vroeg me niet af of ik de vraagstukken kon oplossen; ik had met voldoening bewezen dat ik dat niet kon. En sommige leerkrachten hadden daar ook vrede mee.

Maar mijn vader niet. Hij dacht dat ik het kon. Dus gingen we om de beurt naar het bord. Ik kan me de geschenken die mijn vader me gaf niet meer herinneren. Maar ik herinner me het bord en zijn zachte stem. Zijn onderwijs bestond uit meer dan weten wat ik nodig had en om me te geven. Het bestond uit meer dan bereid zijn om zijn tijd eraan te besteden, hoe kostbaar die ook was. Het bestond uit de tijd die hij eerder had besteed toen hij de mogelijkheden had die jij nu hebt. Omdat hij er toen tijd aan besteed had, konden we die

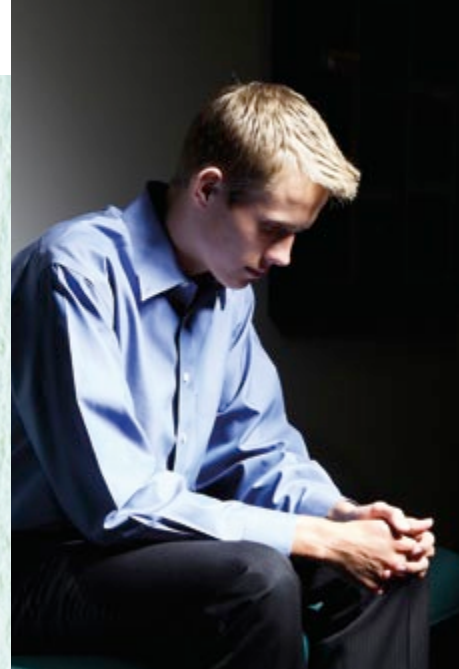
tijd doorbrengen aan het bord en kon hij me helpen.

En omdat hij me dat schonk, kon ik op een bepaalde dag met een zoon aan tafel gaan zitten. We roeiden in datzelfde bootje heen en weer. En zijn leerkracht schreef 'veel vooruitgang' op zijn rapport. Maar de gevoelens die hij over zichzelf had, waren er stukken beter op geworden. De dingen die ik Stuart met Kerstmis schenkte, worden geen erfstukken in tegenstelling tot zijn trots over zijn prestaties.

Kunst en muziek

Misschien zijn er kunst- of muziekstudenten die nu glimlachen. Ze denken: Hij kan me toch niet overtuigen dat er een verborgen geschenk zit in *mijn* onafgewerkte taken. Toch wil ik het proberen. Vorige week bezocht ik een avond waarop een jonge man in de bloemen werd gezet. Er werd een diaprojectie getoond. De lichten gingen uit en ik herkende twee stemmen. De ene was een bekende zanger op de achtergrond en de andere, de verteller, was de vader van de jonge man.

Zijn vader moet er uren over gedaan hebben om dia's te maken, prachtige zinnen te schrijven en dan de tekst en muziek met de juiste timing en volume af te laten spelen. Jij zult op een dag een zoon hebben

die op zo'n avond bewierookt wordt in de aanwezigheid van al zijn neven, nichten, tantes en ooms. En met heel je hart zul je hem willen vertellen wie hij is en wie hij kan worden. Je kunt dat geschenk pas geven als je zijn hart nu aanvoelt, geroerd bent en nu begint met het ontwikkelen van de creatieve vaardigheden die je nodig zult hebben. En het zal dan meer betekenen dan wat je je nu kunt voorstellen, dat belooft ik je.

Jezelf nu bekeren

Er is nog een geschenk, waar je vroeg mee moet beginnen, dat sommigen zullen willen geven. Ik herinner me een situatie die zich voordeed toen ik bisschop was. Een jonge man zat voor me aan mijn bureau. Hij sprak over fouten die hij had gemaakt. En dat hij wou dat de kinderen, die hij ooit zou hebben, een waardige priesterschapsdrager

als vader zouden hebben, waaraan ze voor eeuwig verzegeld zouden kunnen worden. Hij zei dat hij wist dat de prijs en pijn van bekering groot kon zijn. En toen zei hij iets wat ik nooit zal vergeten: 'Bisschop, ik kom terug. Ik zal doen wat nodig is. Ik kom terug.' Hij was bedroefd. En had geloof in Christus. En hij heeft pijnlijke maanden doorstaan.

Maar ergens is er nu een gezin met een rechtschapen priesterschapsdrager aan het hoofd. Ze hebben eeuwige hoop en vrede op aarde. Hij geeft hun waarschijnlijk een heleboel mooi ingepakte cadeautjes, maar niets is zo belangrijk als het geschenk dat hij lang geleden in mijn kantoor begon te geven en waarmee hij nooit gestopt is. Toen al voelde hij de behoeften van de kinderen waarvan hij enkel droomde en hij schonk mild en in een vroeg stadium. Hij offerde zijn trots, luiheid en gevoelloosheid

op. Ik ben er zeker van dat het nu niet meer als een offer aanvoelt.

Dat geschenk kon hij geven, omdat iemand lang geleden een ander geschenk heeft gegeven. God de Vader heeft zijn Zoon gegeven, en Jezus Christus heeft ons de verzoening gegeven, de grootste van alle gaven. De Heiland heeft de pijn en het verdriet van zonde gevoeld van iedereen die ooit zou leven (zie Hebreëën 4:14-16).

Ik geef mijn getuigenis dat Jezus dat geschenk uit eigen vrije wil aan ons allen schonk. En ik getuig dat als je dat geschenk aanvaardt, dat door een oneindig offer werd gegeven, het de schenker vreugde zal brengen (zie Lucas 15:7).

'Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet' (Matteüs 10:8). Ik bid dat wij vrijelijk zullen geven. Ik bid dat wij geraakt mogen worden door de gevoelens van onze naasten, dat we zonder dwang of eigenbelang mogen geven. En dat we mogen weten dat offers ons gelukkig maken als we denken aan de vreugde die ze een ander brengen. ■

Naar de toespraak 'Gifts of Love', op 16 december 1980 gehouden tijdens een devotional aan de Brigham Young University. Zie voor de volledige Engelse tekst speeches.byu.edu.

JMJV-THEMA 2014

'Kom tot Christus en wordt vervolmaakt in Hem en onthoudt u van alle goddeloosheid' (Moroni 10:32).

Algemeen jongemannepresidium

KOM TOT CHRISTUS

Het algemeen jongemannepresidium

Jongemannen van de Aäronische priesterschap, dit jaar nodigt het thema van de wekelijkse activiteitenavond je uit om na te denken over je band met Jezus Christus, onze Heiland en Verlosser, en hoe je zoals Hij kunt worden. Ons thema luidt: 'Komt tot Christus en wordt vervolmaakt in Hem en onthoudt u van alle goddeloosheid' (Moroni 10:32).

Dit is een heilige uitnodiging om tot de Zoon van God te naderen. Door zijn verzoening kunnen we kracht ontvangen om te dienen, ons van goddeloosheid te onthouden en kunnen we zijn oneindige liefde voelen. Als we die dingen toepassen, zullen we echte vrede en echt geluk ervaren.

Als je de uitnodiging om tot Christus te komen aanvaardt, zul je jouw heilige plicht om 'allen [uit te nodigen] om tot Christus te komen' (LV 20:59) ook begrijpen. Er zal een verlangen in je hart ontstaan om anderen tot Hem te brengen, zodat zij dezelfde zegeningen kunnen ontvangen die jij hebt ontvangen en nog steeds ontvangt.

Een jongeman, Michael genaamd, vervulde deze plicht door Jose, een schoolvriend, te helpen.

Een zekere dag vroeg Jose hem: 'Michael, waarom ben jij altijd gelukkig?'

Michael zei: 'Omdat ik dien.'

'Waarom dien je?'

'Omdat ik het priesterschap draag en dat mijn plicht is', was het antwoord.

Algemeen jongevrouwenpresidium

leidt naar een tempelhuwelijk en het worden van rechtschapen mannen en vrouwen in het koninkrijk van God. Het betekent ook dat we tot het einde moeten volharden. Zoals er in de uitnodiging staat vermeld, kunnen we in Christus worden vervolmaakt als we tot Hem komen. Christus maakt het mogelijk dat we op dit verbondspad blijven door geloof in Hem en bekeering. Dit vervolmakingsproces kan vandaag van start gaan; de verzoening van Christus maakt dat mogelijk.

Deze uitnodiging vraagt van ons om ons van elke vorm van goddeloosheid te onthouden — om anders te zijn dan de manieren, normen en gebruiken van de wereld. We worden gevraagd ‘de dingen van deze wereld terzijde [te] leggen en naar de dingen van een betere [te] streven’ (LV 25:10). We getuigen dat het aanvaarden van de uitnodiging om tot Christus te komen en in Hem vervolmaakt te worden, leidt tot geluk in dit leven en tot eeuwig leven in het hiernamaals. We vragen je om vandaag nog te antwoorden! ■

Jose zei: ‘Ik wil meer over het priesterschap weten.’

Michael nodigde Jose voor kerkactiviteiten en later voor de kerkdiensten uit. Uiteindelijk werden Jose en zijn ouders door de zendingen onderwezen en gedoopt. Jose zei: ‘Het zendingswerk is het fundament van onze kerk. Als we in onze dagelijkse bezigheden rechtvaardig en rechtschapen zijn, zullen onze naasten dit merken en ernaar informeren, zoals ik deed. Michael is een werktuig in Gods grote plan.’

Als je tot God nadert, zul je zoals Michael een verlangen ontwikkelen om anderen te dienen. En als

‘De woorden “kom tot Christus” zijn een uitnodiging. Het is de belangrijkste uitnodiging die u ooit aan iemand kunt geven. Het is de belangrijkste boodschap die iemand kan aannemen.’¹

— President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium

je dat doet, zul je ontdekken dat deze belofte van president Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, waar is: ‘Wanneer u met heel uw hart mensen uitnodigt om tot Christus te komen, zal u zelf een verandering van hart ondergaan. U zult zijn werk voor Hem doen. U zult erachter komen dat Hij zich aan zijn woord houdt en één met u in uw dienstvaardigheid zal zijn. Dan zult u Hem leren kennen. En in de loop van de tijd zult u aan Hem gelijk worden en in Hem vervolmaakt worden.’²

Dat is de kern van het thema van dit jaar. ■

NOTEN

1. Henry B. Eyring, ‘Kom tot Christus’, *Liahona*, maart 2008, p. 49.
2. Henry B. Eyring, ‘Kom tot Christus’, *Liahona*, maart 2008, p. 52

JIJ BENT UITGENODIGD

Het algemeen jongevrouwenpresidium

Wie vindt het nu niet fijn om een uitnodiging te krijgen? Wanneer we een uitnodiging voor een verjaardagsfeestje of huwelijksreceptie krijgen, zijn we blij dat we samen met anderen de belangrijke gebeurtenissen in hun leven kunnen vieren. Het thema van de wekelijkse activiteitenavond in 2014 bevat een vroegdevolle uitnodiging van eeuwig belang: ‘Komt tot Christus en wordt vervolmaakt in Hem en onthoudt u van alle goddeloosheid’ (Moroni 10:32).

Op veel uitnodigingen wordt een antwoord verwacht, zodat men weet of we ze aanvaarden. Heb jij deze uitnodiging al beantwoord? Tot Christus komen betekent dat we het heilige verbond dat we bij onze doop hebben gesloten, onderhouden. Het betekent dat we Christus als onze Heiland en Verlosser hebben aangenomen. Het betekent dat we geloven wat Alma zijn zoon Shiblon leerde: ‘dat er geen andere weg of middel is waardoor de mens kan worden gered, dan alleen in en door Christus’ (Alma 38:9). Deze uitnodiging aannemen betekent dat we beloven om het volmaakte voorbeeld van Christus te volgen door deugdzaam en toegewijd te leven en anderen te dienen en lief te hebben.

Deze uitnodiging is geen eenmalige gebeurtenis; het is een proces. We zijn uitgenodigd om een pad te volgen dat ons naar de tempel leidt, waar we hogere verbonden met onze Vader in de hemel sluiten en aan verordeningen deelnemen die noodzakelijk voor onze verhoging zijn. Het pad leidt wellicht naar een zending. Het

Moroni 10:32

Het thema voor de wekelijkse activiteitenavond van dit jaar is een uitnodiging van Moroni om de Heiland te volgen.

In Hem vervolmaakt worden

‘We hoeven niet onthutst te zijn als ons oprechte streven naar volmaking nu zo zwaar en eindeloos

lijkt. We zijn op weg naar volmaking. We bereiken die pas na de opstanding en alleen door de Heer. Zij ligt in het verschiet voor allen die Hem liefhebben en zijn geboden onderhouden.’

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Perfection Pending’, *Ensign*, november 1995, p. 88.

Heb God lief

Hoe laat je je hemelse Vader zien dat je van Hem houdt? Denk eens na over de volgende ideeën en bedenk er zelf een paar. Noteer in je dagboek wat je gaat proberen.

- De geboden onderhouden.
- Anderen liefhebben en dienen.
- Taken in de kerk vervullen.
- Oprecht bidden.

Geenszins

Geenszins — volstrekt niet.

Kom tot Christus

In de Schriften staan veel uitnodigingen om tot Christus te komen. Zoek de onderstaande voorbeelden op. Wat staat er in deze teksten over de zegeningen die we ontvangen bij het volgen van de Heiland? Kun je nog meer teksten met die uitnodiging vinden?

- Omni 1:26
- Alma 5:34–35
- 3 Nephi 12:19–20
- Matteüs 11:28–30
- Johannes 3:16

32 Ja, “komt tot Christus en wordt ^bvervolmaakt in Hem en onthoudt u van alle goddeloosheid; en indien gij u van alle goddeloosheid onthoudt en God ^cliefhebt met al uw macht, verstand en kracht, dan is zijn genade u genoeg, opdat gij door zijn genade volmaakt kunt zijn in Christus; en indien gij door de ^dgenade Gods volmaakt zijt in Christus, kunt gij de macht Gods geenszins verloochenen.

Genade

‘Het woord *genade*, zoals het in de Schriften wordt gebruikt, verwijst voornamelijk naar de goddelijke hulp en kracht die we krijgen door de verzoening van de Heer Jezus Christus.’

Trouw aan het geloof: evangeliewijzer (2004), p. 59.

Zijn genade is genoeg

‘Sommige christenen beschuldigen heiligen der laatste dagen [...] ervan dat zij de genade van

God ontkennen omdat zij beweren dat zij hun eigen behoudenis kunnen verdienen. Wij beantwoorden die beschuldiging [...]: “Want wij arbeiden ijverig [...] teneinde onze kinderen [...] ertoe te bewegen in Christus te geloven en met God te worden verzoend; want wij weten dat wij, na alles wat wij kunnen doen, door de genade worden gered” (2 Nephi 25:23 En wat is “alles wat wij kunnen doen”? Dat omvat beslist bekering (zie Alma 24:11) en de doop, de geboden onderhouden en volharden tot het einde.’

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Bent u gered?’ *De Ster*, juli 1998, p. 66.

Volmaakt in Christus

Volmaakt, zoals het in de Schriften wordt gebruikt, betekent ‘voltooid, gaaf, volkomen ontwikkeld; volkomen rechtschapen. Volmaakt kan ook zonder zonde of kwaad betekenen. Alleen Christus was volkomen volmaakt. Ware volgelingen van Christus kunnen volmaakt worden door zijn genade en verzoening’ (Gids bij de Schriften, ‘Volmaakt’, scriptures.lds.org.).

KOM TOT CHRISTUS

'Komt tot Christus en wordt vervolmaakt in
Hem en onthoudt u van alle goddeloosheid'

(Moroni 10:32).

HOE KAN IK VERANDEREN DOOR DE GODHEID TE KENNEN?

*Vijf beginselen over de Godheid die je
levenswijze kunnen veranderen.*

Lori Fuller

Kerkelijke tijdschriften

Joseph Smith heeft gezegd: 'Het eerste beginsel van het evangelie is het karakter van God grondig te leren kennen.'¹ Onze kennis van de Godheid kan onze levenswijze veranderen, niet alleen in grote, maar ook in kleine, alledaagse zaken. Lees deze vijf beginselen door en bedenk hoe je kennis van de Godheid invloed heeft op je leven.

De Godheid heeft je lief en heeft het beste met je voor.

De leden van de Godheid zijn eeuwig en almachtig, en willen dat we gelukkig zijn en dat het goed met ons gaat. President Gordon B. Hinckley (1910–2008) getuigde: 'Zij [interesseren] Zich in ons, en [...] wij [zijn] hun grootste zorg. Ze staan ieder ten dienste. We benaderen de Vader door de Zoon. Hij is onze bemiddelaar voor de troon van God. Hoe fantastisch is het toch dat we zo met de Vader in de naam van de Zoon kunnen spreken.'²

Omdat de leden van de Godheid van ons houden en het beste voor ons willen, zijn onze keuzes belangrijk, vooral de kleine dingen die we dagelijks doen en ons dichterbij Hem brengen. We hebben een onbeperkt potentieel en God wil dat we slagen, zelfs in de kleine dingen.

Vader in de hemel heeft ons alles gegeven.

We weten dat onze hemelse Vader ons alles heeft gegeven, dus dienen we te proberen om zijn hand te herkennen en dankbaar te zijn. Wanneer we dankbaar zijn, handelen we anders. President Thomas S. Monson beloofde: 'We kunnen onszelf én anderen verheffen door te weigeren negatieve gedachten te koesteren, en door in ons hart een dankbare houding te ontwikkelen.'³

Omdat ons hele bezit van God komt (zie Mosiah 2:20–21; LV 59:21), kan onze dankbaarheid ons meer bereid maken met onze naasten te delen. Zowel onze tijd en talenten als onze stoffelijke zegeningen.

Vader in de hemel is barmhartig.

Gods werk en heerlijkheid is ‘de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen’ (Mozes 1:39). Hij wil dat we slagen en biedt ons dus vergeving voor de fouten die we maken. Zijn barmhartigheid biedt zelfs vergeving als we dezelfde fouten opnieuw maken. Onze hemelse Vader, Jezus Christus en de Heilige Geest helpen ons veranderingen aan te brengen.

Gods barmhartigheid leert ons om vergevingsgezind te zijn. President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: ‘Omdat God ons zo liefheeft, moeten ook wij elkaar liefhebben en vergeven.’⁴ Dat houdt ook in dat we onszelf vergeven.

Jezus Christus heeft voor ons geleden.

De Heiland heeft onze pijn en ons verdriet ervaren in de verzoening (zie Alma 7:11–13). Als we een moeilijke dag hebben en het gevoel hebben dat niemand ons begrijpt, weten we dat de Heiland dat wel *doet*. En als we een prachtige dag ervaren en die met iemand willen delen, is de Heiland er ook voor ons. Hij wil delen in onze pijn en in onze vreugde.

De Heilige Geest leidt ons.

Jezus Christus beloofde zijn apostelen dat de Trooster of Heilige Geest altijd bij hen kon zijn om hen te onderwijzen en te troosten (zie Johannes 14:16–17, 26–27). Ook wij kunnen de gave van de Heilige Geest hebben om ons te leiden. En we kunnen erop vertrouwen dat de antwoorden van de Heilige Geest ons zullen helpen. Via zijn leiding staan we in voortdurend contact met de Godheid. En als we gehoor geven aan de influisteringen, zullen we Hen nog beter leren kennen. ■

NOTEN

1. Joseph Smith. In: *History of the Church*, deel 6, p. 305.
2. Gordon B. Hinckley, ‘In dit goddelijke drietal geloof ik’, *Liahona*, juli 2006, p. 8.
3. Thomas S. Monson, ‘De goddelijke gave van dankbaarheid’, *Liahona*, november 2010, p. 88.
4. Dieter F. Uchtdorf, ‘De barmhartigen krijgen barmhartigheid’, *Liahona*, mei 2012, p. 76.

DOE MEE AAN DE DISCUSSIE

Waar je nu al over kunt nadenken

- Wanneer ben je door je hemelse Vader, Jezus Christus of de Heilige Geest gezegend?
- Wanneer heb je jezelf het meest met Hen verbonden gevoeld?
- Wat kom je over jezelf te weten door Hen te leren kennen?

Wat je nu al kunt doen

- Schrijf in je dagboek hoe je veranderd bent door je kennis van de Godheid.
- Deel je gevoelens in de kerk of op sociale media.

Larry M. Gibson

Eerste raadgever
in het algemeen
jongemannenpresidium

Hem altijd INDACHTIG ZIJN

De manier waarop we de sabbat heiligen is een uiterlijke manifestatie van ons verbond om Christus altijd te gedenken.

Toen ik elf jaar was, werd ik door mijn bisschop eerbiedigd de kapel van ons nieuwe wijkgebouw binnengeleid. We gingen samen voor de avondmaalstafel zitten. Hij zei: ‘Weet je, Larry, binnenkort word je tot het ambt van diaken in het Aäronisch priesterschap geordend. Snap je wat een bijzondere zegening en plicht dat zal zijn?’ Hij vertelde me dat ik de heilige opdracht zou krijgen om net als de Heiland de leden van onze wijk de symbolen van het avondmaal aan te bieden. Ik was overweldigd door de belangrijkheid van de priesterschapstaak die ik zou krijgen.

Mijn bisschop droeg me op de twee avondmaalsgebeden uit het hoofd te leren en te bedenken hoe ze voor mij van toepassing waren. Hij zei dat ik ernaar moest streven om de dingen te doen die in de avondmaalsgebeden gevraagd werden als ik in naam van de Heiland het avondmaal zou rond-dienen. Toen ik thuiskwam, hielp

mijn vader me om de gebeden in de Leer en Verbonden (20:76–79) en het Boek van Mormon (Moroni 4; 5) op te zoeken. Voor de eerste keer in mijn leven las ik ze aandachtig. Ik luisterde er aandachtig naar als ze in de kerk werden uitgesproken. Terwijl het brood werd rondgediend, dacht ik na over de woorden, maar de volledige betekenis van het avondmaalsverbond werd me pas duidelijk toen ik deze woorden hoorde tijdens de zegen over het water: ‘dat zij Hem altijd indachtig zijn.’ Ik vroeg me af: ‘Ben ik Hem *altijd* indachtig? Wat houdt *altijd* in? Hoe kan ik Hem altijd indachtig zijn?’ Elke keer als ik die avondmaalsgebeden hoor, denk ik opnieuw aan die vragen.

De manier waarop we de sabbat heiligen is een uiterlijke manifestatie van ons verbond met onze hemelse Vader om Christus altijd te gedenken. *De sabbat dient het fundament te zijn waarop we de andere zes dagen bouwen om Hem indachtig te zijn.*

Zondag is een dag om het kalm aan te doen, te rusten en te gedenken. We wonen onze kerkdiensten bij; denken na over onze zegeningen, onze sterke punten en onze tekortkomingen; bidden om vergeving; nemen van het avondmaal; en gedenken het lijden van de Heiland voor ons. We proberen Hem te aanbidden zonder afgeleid te worden, want de Heer heeft gezegd: ‘Gij zult op die dag niets anders doen’ (LV 59:13). In alles wat we tijdens de sabbatdag doen, horen we Christus te gedenken. Als er op zondag iets is wat ons ervan weerhoudt om aan de Heiland te denken of te dienen zoals Hij diende, moeten we ons misschien afvragen wat we aan het doen zijn. Bedenk dat de sabbat een dag is die ingesteld is ‘om van uw arbeid uit te rusten’ maar ook ‘om de Allerhoogste uw toewijding te betonen’ (LV 59:10).

We moeten ons leven zo indelen dat we niets afdoen aan de heiligheid van de dag van de Heer. Het is een dag waarop we zijn werk doen, een

An illustration showing a man in a grey suit and blue tie adjusting the red tie of a young boy in a white shirt and light blue trousers. They are standing in a church, with a white altar cloth on the left and a wooden bench with a blue cushion on the right. The background features light-colored curtains and a blue carpet.

dag waarop ons leven door heilige ervaringen, persoonlijk of in gezinsverband, gezegend en hernieuwd kan worden. Het is een dag voor de verrijking van onze geest.

Stel vandaag een plan op om van de sabbat een heilige dag te maken. En voer dat plan uit.

Gedenk de prachtige belofte van de Heer aan hen die de sabbat eren: 'En voor zoverre gij die dingen met dankzegging doet, met een opgewekt hart en gelaat, [is] de volheid der aarde de uwe' (LV 59:15-16). Kunnen we het ons veroorloven om deze zegeningen in ons leven en dat van onze gezinsleden te laten schieten?

Ik geloof in het eren van de sabbatdag. Ik getuig moedig, maar nederig dat het eren van de sabbat een gebod is van God, die leeft en van ieder van ons houdt. Ik getuig dat als we de goddelijke opdracht om de sabbatdag te heiligen nakomen, de Heer ons zal zegenen, zal leiden en inspiratie zal geven voor onze problemen. ■

Een berekend **SUCCES**

Daniel Kawai

Toen ik veertien was, zag mijn docent fysica dat ik erg goed was in wiskunde. Hij schreef me in voor de Braziliaanse Wiskunde Olympiade. Ze bestond uit drie rondes. De eerste en tweede ronde werden op zaterdag gehouden. Ik kwalificeerde me voor de derde ronde en zag dat die zowel op zaterdag als op zondag gehouden zou worden.

Ik vertelde mijn docent en de directeur van de Olympiade dat ik de toets op zondag niet zou afleggen, omdat dat de dag van de Heer is. De directeur vroeg me om mijn kerkleiders om toestemming te vragen, zodat ik de toets op zondag kon afleggen. Als ik hem niet aflegde, zou ik gediskwalificeerd worden. Ik zei dat ik alles kon laten varen behalve God.

Ik was niet verdrietig, omdat ik hoopte dat God eerde wie Hem eren. Ik herinnerde me Matteüs 6:33: 'Zoekt eerst zijn Koninkrijk en zijn

gerechtigheid en dit alles zal u boven-dien geschonken worden.'

Een paar weken later namen we contact op met de secretaris van de Olympiade, die zei dat ik de toets niet op een andere dag kon afleggen en dat ik gediskwalificeerd zou worden. Na een lang gesprek, stelde hij me voor om hem een e-mail te sturen om mijn situatie te verduidelijken. Toen ik de e-mail verstuurd had, bad ik tot mijn hemelse Vader en zei ik dat ik zijn wil zou doen.

De volgende avond ontving ik een e-mail van de coördinator waarin hij me vertelde dat ik de zondagse toets op maandag kon afleggen, wanneer ik maar wilde. Hij bood me zelfs aan om de toets in mijn eigen stad af te leggen, zodat ik mijn lessen op school niet hoefde te missen.

Na dit goede nieuws bad ik om de Heer te bedanken, omdat Hij me had geholpen. Mijn ouders gingen naar de tempel om hun dank te betuigen.

BELANGRIJKE DENKBEELDEN OVER SABBATHEILIGING

'De Heer heeft de sabbat ingesteld om jou tot zegen te zijn en Hij heeft je geboden deze dag heilig te houden.

Zondagsheiliging sluit het bijwonen van al je kerkelijke bijeenkomsten in. [...]

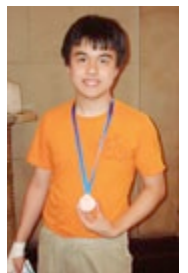
Bereid je doordeweeks op de zondag voor zodat je die kunt besteden aan de vele verheffende bezigheden die gepast zijn op de sabbat. [...]

Zondagsheiliging zal je dichter tot de Heer en je gezinsgenoten brengen. Het zal je eeuwig perspectief en spirituele kracht geven.'

Voor de kracht van de jeugd (boekje, 2011), pp. 30, 31.

Toen de resultaten bekend werden gemaakt, bleek ik de gouden medaille te hebben gewonnen. De Heer eert wie hem eren. ■

De auteur woont in São Paulo (Brazilië).

AANGESTIPT

Moeten jonge mannen **een zending vervullen** wanneer ze achttien worden? En worden jonge vrouwen meer aangemoedigd om op zending te gaan nu ze op hun negentiende kunnen vertrekken?

Toen president Thomas S. Monson de verandering in leeftijd voor zendingswerk aankondigde, zei hij: 'Ik suggereer niet dat alle jonge mannen op deze jongere leeftijd op zending zullen — of moeten — gaan, maar dat deze optie beschikbaar is, afhankelijk van de persoonlijke omstandigheden en na overleg met priesterschapsleiders.'¹ Bekijk je lichamelijke en emotionele gezondheid, financiële voorbereiding en geestelijke voorbereiding. Je kan je ouders en priesterschapsleiders hierover om raad vragen om te bepalen wat de juiste tijd is om te dienen.

Over jonge vrouwen zei president Monson: 'Jonge vrouwen [...] hebben niet hetzelfde mandaat als de jonge mannen. We verzekeren de jonge zusters van de kerk echter wel dat zij een waardevolle bijdrage leveren als zendinge en we verwelkomen hun bereidwilligheid om een zending te vervullen.'² ■

NOTEN

1. Thomas S. Monson, 'Welkom op de conferentie', *Liahona*, november 2012, p. 4–5.
2. Thomas S. Monson, 'Welkom op de conferentie', p. 5.

Wat kan ik doen als ik door andere actieve jongeren in de kerk **onder druk word gezet om kerkelijke normen te overtreden?** Ik wil niet oordelen of zelfingenomen overkomen.

Wees moedig en kom op voor de kerkelijke normen, zelfs als je onder druk wordt gezet door andere heiligen der laatste dagen die de normen kennen en misschien denken dat je zelfingenomen bent. Wat houdt meer risico in: de geboden van de Heer overtreden of te braaf lijken in de ogen van je leeftijdgenoten? (Als ze

je onder druk zetten om iets te doen waar je je *persoonlijk* ongemakkelijk bij voelt of waarbij je een *familienorm* zou overtreden, kun je ook voor jezelf opkomen door te zeggen dat je het liever niet doet en hun te vragen om je gevoelens te respecteren.)

Uiteraard dien je dit tactvol te doen. Alma zijn tegen zijn zoon Shiblon, die zending was: 'Gebruik vrijmoedigheid, maar geen aanmatiging' (Alma 38:12). Je hoeft niet streng te oordelen of je neerbuigend te gedragen. Je kunt ze gewoon laten weten volgens welke normen je wilt leven. En als actieve leden je vragen om duidelijk beschreven kerkelijke normen te overtreden, bedenk dan wat president Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'Wees een vriend(in) voor iedereen, maar pas ervoor je normen te verlagen.'¹ ■

NOOT

1. Dieter F. Uchtdorf, 'Jouw heerlijke reis naar huis', *Liahona*, mei 2013, p. 128.

BEIDE HELFTEN VAN DE ZEGENING

Tempelwerk en familiegeschiedenis zijn allebei belangrijk; als ze gecombineerd worden, brengen ze nog meer zegeningen.

Brittany Beattie

Kerkelijke tijdschriften

Kijk tijdens het bladeren door deze uitgave van de *Liahona* naar de grote verscheidenheid aan kleuren die elke foto, elk schilderij of ontwerp energie en dynamiek schenken. Veel van de kleuren komen uit het samenstellen van twee van de drie primaire kleuren — rood, geel of blauw. Die samengestelde kleur kan niet bestaan als de primaire kleuren uit elkaar gehouden worden.

Familiegeschiedenis en tempelwerk zijn met die kleuren te vergelijken: je kunt meer zegeningen ontvangen door twee belangrijke werken te combineren. Dat komt omdat familiegeschiedenis en tempelwerk eigenlijk twee helften zijn van hetzelfde werk — het werk van verlossing. Natuurlijk zal je grote zegeningen ontvangen door anderen te helpen met hun familiegeschiedenis en door naar de tempel te gaan en daar werk te doen

voor mensen wier namen daar liggen te wachten. Maar je ontvangt nog grotere zegeningen — het volledige kleurenpalet — als je beide helften samenvoegt en *je eigen* namen vindt en daarna het werk voor *jouw voorouders* in de tempel verricht.

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd:

‘Tempelwerk en familiegeschiedenis vormen één werk dat in twee helften is verdeeld. [...]’

Onze Vader in de hemel wil ieder van ons beide helften van de zegening van dit essentiële plaatsvervangende werk laten ervaren. Hij heeft ons door anderen laten zien hoe we daarvoor in aanmerking komen. Het is aan u en mij om de hand te leggen op die zegeningen.

Elk werk dat u in de tempel doet is goed bestede tijd, maar plaatsvervangend verordeningen ondergaan voor een van uw eigen voorouders maakt de tijd in de tempel nog heiliger, waaruit nog meer zegeningen zullen voortvloeien.¹

Wat zijn dan enkele ‘grotere zegeningen’ die voortvloeien uit het ontvangen van ‘beide helften van de zegening’? Rechts vind je enkele beloften van hedendaagse apostelen.

NOTEN

1. Richard G. Scott, ‘De vreugdevolle verlossing van de doden’, *Liahona*, november 2012, pp. 93–94.
2. Boyd K. Packer, ‘Uw familiegeschiedenis: beginnen’, *Liahona*, augustus 2003, p. 17.
3. Russell M. Nelson, ‘Generaties in liefde aangeschakeld’, *Liahona*, mei 2010, p. 92.
4. David A. Bednar, ‘The Time Is Now’, lds.org/youth/family-history/leaders.
5. John A. Widtsoe, Conference Report, april 1943, p. 39.

Een verfijnende, geestelijke invloed

‘Het familiehistorisch werk van de leden van de kerk heeft een verfijnende, geestelijke en verzachtende invloed op de mensen die het verrichten. Ze begrijpen dat ze hun familie aan elkaar verbinden. [...] Als we onze eigen voorouders opzoeken, krijgen we interesse in meer dan alleen de namen. [...] Dan wordt ons hart tot onze vaders teruggevoerd — we proberen hen te vinden, te leren kennen en te dienen.’²

Deel van een groter werk

‘Geestelijke verbanden [...] ontstaan. [...] Als ons hart zich tot onze voorouders wendt, verandert er iets in ons. We voelen dat we deel uitmaken van iets dat groter is dan onszelf.’³

Bescherming tegen verleiding

‘Elk van ons wordt beter door hen die vóór ons hebben geleefd. Als we van hun verhalen leren, begrijpen we beter wie we zijn en waar we vandaan komen. [...] Doe jij onderzoek in je eigen familie en help je anderen met hun onderzoek? Voor een jong persoon in deze goddeloze wereld is dat een van de beste beschermingen tegen de verleidingen van de tegenstander.’⁴

Hulp uit de onzichtbare wereld

‘Als we werk zouden doen voor hen die in de onzichtbare wereld honger naar en bidden om het werk dat we voor hen kunnen doen, krijgen wij misschien hulp uit de onzichtbare wereld, als we die echt nodig hebben. Er zijn meer zielen in die wereld dan hier. Er is daar meer macht en kracht dan we hier op aarde hebben.’⁵

IK VOND EEN NAAM

In voorbereiding op een jeugdtempelreis organiseerde de wijk een activiteit om namen op te zoeken die we mee naar de tempel zouden kunnen nemen. Ik zat bij mijn vrienden en klaagde dat ik geen namen kon vinden waar tempelwerk voor gedaan kon worden. Na lang zoeken op familysearch.org, vond ik een naam. Ik was erg enthousiast!

Ik liep meteen naar onze consulente familiegeschiedenis en vroeg haar wat er nu moest gebeuren. Ze toonde me hoe ik de naam moest opslaan en afdrukken, zodat ik het tempelwerk kon verrichten. Ze zei ook dat deze vrouw een echt persoon was en niet enkel een naam op het scherm. Ik voelde de Geest en wist dat deze persoon had zitten wachten tot er werk voor haar gedaan werd en om door mij gevonden te worden. Ik heb haar naam mee kunnen nemen naar de tempel. Ik ben erg dankbaar dat ik mijn voorouders kan dienen en hen de vreugde van het evangelie kan aanbieden.'

Leah G., New York (VS)

Wat als ik geen toegang tot het internet heb?

Hoewel de namen online dienen ingestuurd te worden om er tempelwerk voor te doen, hoef je thuis geen internetverbinding te hebben. Verzamel de namen, informatie en verhalen via familieleden en zoek dan een plaatselijk centrum voor familiegeschiedenis, waar je de namen op familysearch.org kunt insturen. In gebieden met beperkte internettoegang, kun je consulenten familiegeschiedenis van de wijk of ring vragen welke mogelijkheden er zijn om je gegevens digitaal in te voeren.

Betekent dat dan dat ik niet naar de tempel kan gaan zonder eigen namen?

Helemaal niet! Jij en diegenen waarvoor je gedoopt en bevestigd wordt, worden rijkelijk gezegend, of ze je voorouders zijn of niet. Je dient nog steeds naar de tempel te gaan ook al heb je geen eigen namen. Het Eerste Presidium heeft verklaard: 'Leden die beperkte mogelijkheden hebben om hun eigen familiehistorisch onderzoek te doen, worden aangemoedigd om plaatsvervangende verordeningen te verrichten voor namen die door andere leden of de tempel worden verschaft' (Brief van het Eerste Presidium, 8 oktober 2012).

EEN UITNODIGING VAN HET EERSTE PRESIDIUM

'Wanneer leden van de kerk de namen van hun voorouders vinden en deze meenemen naar de tempel om er tempelwerk voor te doen, wordt de tempelervaring erg verrijkt. [...] We moedigen vooral de jeugd aan om verordeningen te verrichten voor hun eigen familienamen of de namen van voorouders van leden uit hun wijk of ring.'

Brief van het Eerste Presidium, 8 oktober 2012.

JEUGD AAN HET WOORD: ZEGENINGEN VAN FAMILIEGESCHIEDENIS

De jeugd van New York (VS) werd onlangs tijdens een speciale jeugdconferentie door hun ringpresidium aangemoedigd om een naam van een voorouder te vinden en deze mee te nemen naar de tempel. Ze ontdekten grote zegeningen bij het wenden van hun harten tot hun vaders (zie Maleachi 4:5–6).

Eigen namen naar de tempel meenemen

- 'Ik dacht steeds dat familiegeschiedenis gewoon een van die zaken was op een lijstje, maar nu besef ik dat dit *echte* mensen zijn die jarenlang hebben gewacht. Mijn ervaring in de tempel is anders als ik eigen namen meebrenge. Waarschijnlijk omdat er heel wat werk, tijd en gebed gemoeid is met het vinden van *één* naam. Maar die *ene* naam is het waard, want dat is *één* persoon die bij onze hemelse Vader kan zijn.' — Hannah A. (13)
- 'Wanneer je een naam vindt, verbind je jezelf met die persoon in de geestenwereld. Als je eigen namen meeneemt, versterk je die band. Dat helpt je om je eeuwige familie te begrijpen.' — Spencer S. (15)
- 'Als je eigen namen meeneemt naar de tempel ga je beseffen wie die mensen

waren. Het zijn niet enkel namen op een blad papier; het zijn echte broeders en zusters die tot je geschiedenis behoren en er deel van uitmaken.'

— Lilli N. (16)

Zegeningen ontvangen

- 'Ik heb een verandering in mijn leven ervaren. Het is een warm en beschermend gevoel.' — Noah R. (13)
- 'Je voelt in je hart dat je deel uitmaakt van een groter werk. Je familie de zegeningen van de tempel aanbieden is een ongeëvenaard gevoel.' — Corinne C. (17)
- 'Ik voel me meer op mijn gemak en ook rustiger nu ik familiehistorisch werk doe. Ik krijg een intens vreugdegevoel wanneer ik namen meeneem naar de tempel.' — Tyler M. (16)
- 'Ik voel meer liefde voor de Heiland, mijn hemelse Vader en mijn voorouders. Het

heeft me dichter bij mijn familie gebracht en mijn getuigenis van het evangelie versterkt.' — Alexandra H. (14)

- 'Ik voel mij een stuk gelukkiger.' — Ross S. (12)
- 'Ik heb een intens gevoel van vrede en enthousiasme bij elke naam, alsof de persoon speciaal op mij heeft zitten wachten.' — Rhiannon B. (15)
- 'Ik weet waar ik vandaan kom en mijn zelfvertrouwen groeit.' — Eliza L. (13)
- 'Ik ben thuis minder uit op ruzie.' — Gehrig L. (12)
- 'Ik begrijp het belang van families meer. Ik wil een betere band met mijn familie.' — Emma L. (15)
- 'Het heeft me geholpen Gods plan voor ons beter te begrijpen. Ik voel me dichter bij mijn hemelse Vader en het evangelie, omdat ik de verordeningen beter begrijp.' — Noah C. (14) ■

Wat ga jij doen?

Wat ga jij doen om de zegeningen, die verbonden zijn aan het opzoeken van namen en het doen van tempelwerk, te ontvangen? Maak vandaag een plan voor het ontvangen van beide helften van de zegening.

ONZE PLEK

EEN INSPIRERENDE SCHRIJFTTEKST

'[Jezus Christus] zal bemiddelen voor alle mensenkinderen; en zij die in Hem geloven, zullen behouden worden' (2 Nephi 2:9).

Het woord *bemiddelen* is heel belangrijk in deze tekst. Het betekent 'tussen twee partijen een overeenkomst tot stand brengen'. In dit geval is de Heiland de bemiddelaar die alle mensen helpt die door zonde van hun hemelse Vader gescheiden zijn.

Deze tekst heeft me het belang van onze Heiland, Jezus Christus, doen inzien. Ik ben dankbaar voor zijn verzoening. Alleen door Hem kunnen we weer bij onze hemelse Vader wonen.

Hanisha A. (India)

WIE WIL ER BIDDEN?

Tijdens mijn zending onderwezen mijn collega en ik een gezin met een aantal kinderen. Tijdens onze voorbereiding baden en bespraken we waarover we het de volgende keer zouden hebben. We besloten om een les over gebed te geven.

De grootmoeder en kinderen waren erg enthousiast toen we aankwamen. We begonnen de les met een gebed. De kinderen waren stil en bereid te luisteren. We legden hun uit hoe we bidden en waarom we bidden. Aan het einde van de les vroegen we: 'Wie wil er sluiten met een gebed?' Ze wilden het allemaal! En dus maakten we een schema met daarop onze lessen en wanneer ieder kon bidden. We nodigden hun ook uit om te bidden als we er niet waren.

Na die les dacht ik: waarom vinden kleine kinderen in tegenstelling tot oudere onderzoekers het gemakkelijk om te bidden? Ik vond een antwoord in de Bible Dictionary: 'Zodra we de ware relatie van ons met God kennen (namelijk dat God onze Vader is en wij zijn kinderen zijn), wordt bidden opeens een natuurlijke en intuïtieve aangelegenheid voor ons (Matteüs 7:7–11). Veel zogenaamde moeilijkheden met het gebed ontstaan uit het vergeten van deze relatie' ('Gebed'; zie ook Gids bij de Schriften, 'Gebed', scriptures.lds.org).

Sindsdien probeer ik de mensen hun ware relatie met hun hemelse Vader te doen begrijpen. Onze Vader in de hemel wil met zijn kinderen praten, net zoals onze aardse ouders met ons willen praten. Hij heeft ons lief, wil met ons praten en wil dat wij met Hem praten.

Jarrel M., Filipijnen

FAMILIEGESCHIEDENIS VERENIGT FAMILIES

Ik vond een doel in mijn persoonlijke vooruitgang dat me motiveerde om met mijn stamboom te beginnen. Telkens als ik ging lunchen bij mijn grootouders, vertelden ze me verhalen over hun eigen leven en dat van andere familieleden. Ik begon het centrum voor familiegeschiedenis te bezoeken en informatie over mijn familie te verzamelen.

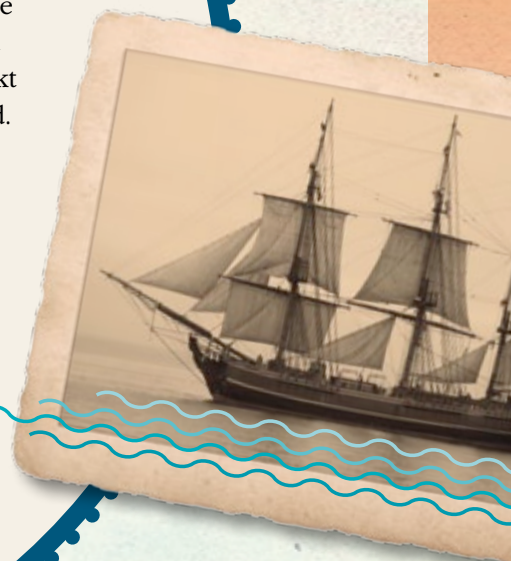
Ik herinner me dat ik informatie over mijn betovergrootmoeder vond. Ze kwam per schip naar Argentinië toen ze zwanger was. Tijdens de reis moest ze haar zoon op zee begraven. Ze was maar een verhaal tot ik haar naam in een akte vond. Mijn band met mijn grootouders werd versterkt en ik leerde mijn voorouders kennen. Het was alsof ik met hen had geleefd. Ik vond informatie over mijn voorouders, verheugde mij in de blijde boodschap over eeuwige verzegeling en was zo vele generaties tot zegen.

Dankzij FamilySearch ontdek ik nog steeds verborgen schatten. Ik hou van deze uitspraak van president Thomas S. Monson: 'Ik getuig dat als we alles doen om ons werk te verrichten, de Heer de heilige sleutel beschikbaar zal maken die de schat, waarnaar we zo hard zoeken, kan openen.'¹ Door ons in te zetten, ontdekken we de sleutels van onze eeuwige schat en op een dag zullen we onze voorouders ontmoeten.

Yael B. (Argentinië)

NOOT

1. Thomas S. Monson, 'The Key of Faith', *Ensign*, februari 1994, p. 5.

EEN GETUIGENIS VAN DE HEILIGE GEEST ONTVANGEN

Toen ik als negenjarige lid werd van de kerk, geloofde ik al dat de kerk waar was, dus vond ik het overbodig om het aan God te vragen. Na een paar jaar lidmaatschap begon ik te twijfelen. In een avondmaalsdienst luisterde ik naar de lofzang 'Joseph Smiths eerste gebed' (lofzang 26). Ik

bad en vroeg hemelse Vader of de kerk waar was en of Joseph Smith Hem en Christus echt gezien had. Ik ontving de gedachte dat de Kerk van Jezus Christus inderdaad waar was en dat Joseph God de Vader en Jezus Christus echt gezien had. De tranen kwamen in mijn ogen en ik voelde de Heilige Geest in mijn hart branden.

Nu kan ik zeggen dat de Heilige Geest tot mij van de waarheid van deze kerk heeft getuigd. Ik weet dat Joseph Smith onze hemelse Vader en Jezus Christus gezien heeft en dat kan ik niet ontkennen. Dit getuigenis gaf me de moed om mijn getuigenis aan anderen te geven. Tamara O. (Brazilië)

¡Hola, amigos!*

Wij zijn Mahonri en Helaman uit Mexico

*Pak je koffers!
Ontmoet vrienden
over de hele wereld!*

Mahonri
Helaman

Uit een interview met Amie Jane Leavitt

Mahonri en Helaman zijn broers die aan de Mexicaanse kust wonen. Ze werden door hun ouders naar twee grote mannen uit het Boek van Mormon vernoemd. Mahonri Moriancumer was de broeder van Jared. Hij zag de vinger van de Heer. Bevelhebber Helaman was een rechtvaardig leider. Hij voerde de tweeduizend jeugdige strijders aan. ■

**Dit is Spaans voor 'Hallo, vrienden!'*

Deze broers hopen dat ze de namen, die hun ouders hun gaven, eer zullen aandoen. Ze willen net zoals de Mahonri en Helaman uit het Boek van Mormon zijn.

FOTOS JUAN CARLOS SANTOYO; ILLUSTRATIE THOMAS CHILD

IK KIJK GRAAG NAAR DE TEMPEL

De Guadalajaratempel is de elfde van de dertien tempels in Mexico.

Onze ouders werden in 2003 in de Guadalajaratempel (Mexico) aan elkaar verzegeld. Dat is voor ons de dichtstbijzijnde tempel. We moeten ongeveer zes uur rijden om er te komen. We vinden het leuk om de tempel te bezoeken en weten dat we er, net als onze ouders, ooit zullen binnengaan.

KLAAR OM TE VERTREKKEN!

Mahonri en Helmans koffers zijn gepakt met hun favoriete dingen. Welke van deze dingen zou jij in je koffer stoppen?

We brengen graag tijd met ons gezin door. Elke zaterdag bezoeken we het strand vlakbij ons huis. We eten dan garnalen — ons lievelingseten — en taco's en torta's (een soort belegd broodje). We wandelen over de Malecón, een brede straat aan de waterkant. We maken zandkastelen en spelen in de zee.

Wat houdt het in om een **CHRISTEN** te zijn?

Ouderling
Robert D. Hales
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

*De leden van het
Quorum der Twaalf
Apostelen zijn bij-
zondere getuigen van
Jezus Christus.*

Een christen heeft geloof
in de Heer Jezus Christus.

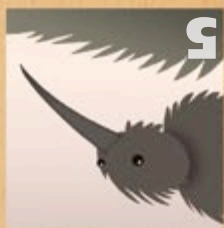
Een christen gelooft dat
we ons door de genade van God
de Vader en zijn Zoon, Jezus
Christus, kunnen bekeren.

Het woord *christen*
geeft aan dat we de naam van
Christus op ons nemen. Dat doen
wij door ons te laten dopen en de
gave van de Heilige Geest
te ontvangen.

Als we Jezus Christus
volgen, worden we wat onze
hemelse Vader wil dat
we worden.

Italië

Nieuw-Zeeland

Filipijnen

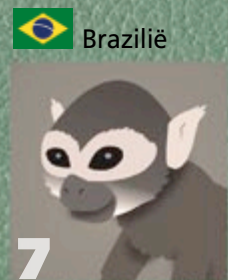
Zimbabwe

Rusland

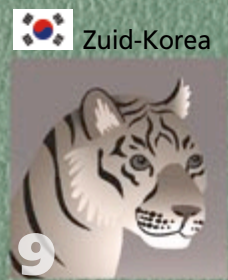
Mexico

Brazilië

Tonga

Zuid-Korea

Chili

Engeland

Zweden

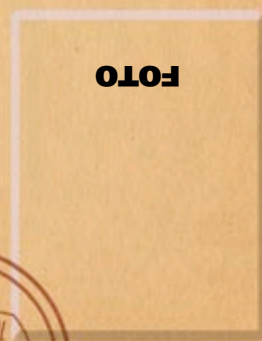
Datum van vandaag

Geboortedatum

Nationaliteit

Naam

Paspoortnr.

VRIENDEN OVER DE HELE WERELD

Paspoort
Paspoort
Pasaporte

Paspoort

VRIENDEN OVER DE HELE WERELD

Zoek in de komende uitgaven van de *Liahona* naar een stempel van een land en voeg die toe aan je paspoort.

VRIENDEN OVER DE HELE WERELD

Hello!

iHola!

안녕

ПРИВЕТ!

Mhoroi!

Olá!

Mālō e
lelei!

Ciao!

Hej!

ONS PRIKBORD

Van kleins af aan leerden mijn ouders me over de tempel. Het is ver weg, maar ik ga er graag heen met mijn gezin. Toen ik

aan mijn ouders verzegeld werd, mocht ik er eindelijk naar binnen gaan — het is erg mooi. Telkens als we gaan, blijf ik buiten wachten. Wanneer ik ouder ben, zal ik mijn eigen verbonden sluiten in de tempel.

David V. (6), Nicaragua

Ik vind het heel leuk om lofzangen te zingen en deel te nemen aan de gezinsavond. Ik heb een jonger broertje Jared en zusje Sarai en ik hou erg veel van hen. Ik vind het leuk om mijn moeder met koken te helpen, omdat ik later zelf zo goed wil kunnen koken.

Ambar A. (9), Ecuador

Ik kreeg al op heel jonge leeftijd onderricht in het evangelie. Toen ik acht was, besloot ik me te laten dopen. Ik leerde alle dertien geloofsartikelen uit het hoofd voor die speciale dag. Toen ik uit het water omhoogkwam, kreeg ik een heel goed gevoel. Mijn moeder zei me dat die gevoelens van de Heilige Geest kwamen. Ik weet dat Joseph Smith de Kerk van Jezus Christus hersteld heeft, dat het Boek van Mormon waar is en dat Thomas S. Monson een levend profeet is.

Abigail A. (8), Spanje

Ik weet dat Jezus Christus leeft en dat Hij van ons houdt, en ik weet dat de kerk waar is.

Osiris M. (6), Brazilië

Tris M. (8), Brazilië

Ik help mama graag tijdens gezinsavond. Ons gezin wil naar de tempel gaan om voor eeuwig bij elkaar te zijn. Later wil ik net als mijn neven op zending gaan. Ik hou van mijn hemelse Vader en van de profeet, president Thomas S. Monson. Ik vind het jeugdwerklidje 'De Kerk van Jezus Christus' leuk.

Keydi P. (12), Honduras

Đ. Vãn Hiệp (11), Cambodja

Net zoals in de Schriften!

De trektocht verliep erg vlot tot we de wegwijzer zagen.

Renaë Weight Mackley

Gebaseerd op een
waargebeurd verhaal

*'Tevens zal Ik de lasten verlichten
die op uw schouders zijn gelegd'
(Mosiah 24:14).*

Tienjarigen zijn vrij slim. We zoeken alles graag zelf uit. Mijn vader zegt me de Schriften steeds op mezelf toe te passen. *Toepassen* betekent dat je probeert om de dingen die je in de Schriften leert in je leven te gebruiken. Wanneer we als gezin lezen,

roep ik soms iets uit voordat papa het ons kan uitleggen. Zoals: 'Ik weet het, papa, we moeten vasten en bidden, zoals in de Schriften staat.'

Hij glimlacht dan, omdat ik het altijd juist heb.

'Laten we de Schriften [...] doelgerichter en intensiever lezen.'

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'Uw potentieel, uw voorrecht', *Liahona*, mei 2011, p. 59.

Op een keer ontdekte ik dat de Schriften net als mijn leven kunnen zijn! Het begon allemaal toen we op de familiereünie een trektocht gingen maken.

Ik droeg mijn eigen grote rugzak en slaapzak en ik klaagde niet. Het zou namelijk maar zes en half kilometer tot aan het meer zijn. Dat kon ik zonder probleem.

De tocht was niet al te moeilijk, maar ik was blij dat we na drie kilometer even konden halt houden. En toen zagen we de wegwijzer. Er stond op dat het meer nog negen en half kilometer ver was. Mijn papa hoefde me niet te vertellen dat het pad eigenlijk dubbel zo lang was dan we dachten. Dat had ik al door. Maar hij moest ons *wel* vertellen om zuiniger met ons water om te springen.

Papa's advies was belangrijk maar moeilijk.

Het werd erg warm en we hadden bijna geen schaduw op het

pad. Het leek alsof we het meer nooit zouden bereiken.

De volwassenen bleven achterin met de jongste kinderen en de ouderen liepen vooraan. Ik bleef bij drie leeftijdgenoten en we wandelden ergens in het midden.

Maar we werden erg onrustig toen we niemand meer voor of achter ons zagen. Onze rugzakken werden zwaar en onze flessen waren leeg. Hoe ver was het nog?

Uiteindelijk maakten we ons zoveel zorgen dat we beslisten om halt te houden en te bidden.

Na het gebed raapten we onze rugzak weer op en gingen we verder.

Iets later hoorden we hoefgetrappel op het pad. We wachtten en zagen een man te paard op ons afkomen.

Hij stopte en gaf ons te drinken. Hij legde uit dat onze oudere neven zich naar het meer hadden gehaast en met een filter water voor ons hadden gezuiverd. De man hoorde dat we water nodig hadden en besloot te helpen. 'Heeft er iemand hulp nodig met de rugzak?' vroeg hij.

Ik keek naar de anderen en ze glimlachten naar me. We voelden ons eigenlijk goed!

'Je kunt het beste doorgaan en de anderen helpen', zeiden we tegen de man. 'Met ons gaat het wel.'

En dat was ook zo! De rest van de tocht leek het alsof engelen onze rugzakken droegen en ons voortduwden. Toen ik dat later aan mijn ouders vertelde, straalde papa en kreeg mama tranen in de ogen.

Een week later lazen we samen Mosiah 24. Ik schrok toen we deze woorden lazen: 'Tevens zal Ik de lasten verlichten die op uw schouders zijn gelegd, zodat gij ze zelfs niet op uw rug kunt voelen' (vs. 14).

'Dat gebeurde tijdens de tocht!' riep ik uit. Ik hoefde niet na te denken over hoe ik deze tekst in mijn leven kon toepassen — want hij beschreef mijn leven al! Het was geweldig! Ik kon niet wachten om op zoek te gaan naar andere teksten die op mijn leven leken.

En zo leerde ik hoe ik de Schriften op mezelf kon toepassen en ik kon ook mezelf op de Schriften toepassen! ■

De auteur woont in Utah (VS).

NOACH

was een profeet uit het Oude Testament. Hij onderhield de geboden en beschermde zijn gezin tegen de zondvloed door naar het woord van God te luisteren. Ook jij kunt de geboden onderhouden en je gezin helpen door dit jaar in het Oude Testament te lezen.

Laat een volwassene je helpen om deze kleurplaat eruit te halen of druk hem af op liahona.lds.org. Kleur elke week nadat je hebt gelezen alle vakjes met het nummer van die week in met een kleur van jouw keuze. Zie p. 76 voor wekelijkse leessuggesties. Je kunt alleen lezen of samen met je gezin. Wanneer je ermee klaar bent, zul je de belangrijkste verhalen uit het Oude Testament gelezen hebben! ■

ILLUSTRATIE ADAM KOFORD

WEEK	LEZEN	WEEK	LEZEN
1.	Het heilsplan: Mozes 1:39; Abraham 3:12, 22-28 ; 4:1	26	Gideon: Richteren 6:6-16; 7:1-7, 16-22; 8: 22-23
2	De Schepping: Genesis 1; 2:1-3	27	Samson en Delila: Richteren 13:1-5, 24; 16:2-23, 28-30
3	Adam en Eva: Genesis 2:7-9, 15-25	28	Ruth en Noömi: Ruth 1:1-9, 14-16; 2:1-8, 15-18; 3:1, 3-11; 4:13, 17; John 7:42
4	De val: Genesis 3	29	De jonge profeet Samuël: 1 Samuël 1:9-11, 17-20, 24-28; 2:26; 3:1-11, 16-20
5	Kaïn en Abel: Genesis 4:1-16	30	David en Goliat: 1 Samuël 16:7; 17:1, 4-24, 32-33, 37-51
6	De stad van Henoch: Mozes 6:21, 26-28; 7:13-21	31	David en Jonatan: 1 Samuël 18:1-9; 19:1-10; 23:14-18; 24:9-10, 16-19; 2 Samuël 1:4, 11-12
7	De ark van Noach: Genesis 6:5, 7-9, 13-22; 7:1-19, 23-24	32	David en Batseba: 2 Samuël 11:1-4, 14-17, 26-27; 12:1-7, 9, 13
8	Noachs familie wordt gered: Genesis 8:6-13, 15-17	33	Koning Salomo: 1 Koningen 2:1-4, 12; 3:3-28; 6:1
9	De toren van Babel: Genesis 11:1-9; Ether 1:1-3, 33-43	34	Rechabeam: 1 Koningen 11:43; 12:1-21
10	Het verbond van Abraham: Abraham 1:1-4; 2:6-13; Genesis 17:1-7	35	De profeet Elia: 1 Koningen 17; 19:11-12
11	Abraham en Lot: Genesis 13:1-13; 19:1, 15-17, 24-29	36	Elia en de valse profeten van Baäl: 1 Koningen 18:16-18, 21-39
12	Abraham en Isaak: Genesis 22:1-18	37	Naämans genezing: 2 Koningen 5
13	Isaak and Rebekka: Genesis 24:1-4, 7-20, 61-67	38	Elisa en de weduwe: 2 Koningen 4:1-6
14	Jakob en Esau: Genesis 25:21-34; 27:1-23	39	Jesaja en Hizkia: 2 Koningen 18:1-7; Jesaja 36:1-2, 4, 13-15; 37:1-7, 15-21, 33-38; 38:1-7
15	Jakob en Rachel: Genesis 29:1-2, 10-30	40	De profetieën van Jesaja: Jesaja 1:17-19; 2:2-4; 11:6-10; 53:3-5; 55:8-9; 58:6-14
16	Jakob wordt Israëli; Jozef wordt naar Egypte verkocht: Genesis 35:9-12; 37:3-14, 18-34	41	Josia en Ezra lezen in de Schriften: 2 Koningen 22:1-4, 8-13; 23:1-4, 24-25; Nehemia 8:1-8
17	Jozef in Egypte: Genesis 39:1-4, 7-20; 40:1-3, 5-8; 41:1, 8-12, 14, 29-36, 39-40	42	Psalmen en Spreuken: Psalmen 1:1-3; 19:1-3; 24:1-4; Spreuken 3:5-6
18	Jozef schenkt vergeving: Genesis 42:3-16; 43:15; 44:1-12, 18, 33-34; 45:3-8	43	Ester: Ester 2:5-9, 17; 3:2-13; 4; 5:1-8; 7; 8:3-11, 17
19	Geboorte en roeping van Mozes: Exodus 1:8-14, 22; 2:1-6, 10-21; 3:1-14, 19-20; 4:10-12	44	Job: Job 1; 19:13-26; 27:2-6; 42:10
20	De plagen: Exodus 7:10-14, 20-21; 8:6, 17, 24; 9:6, 10, 23; 10:14-15, 22; 11:5; 12:30-32, 41-42	45	Jeremia: Jeremia 1:1, 4-9; 18:1-6; Jesaja 64:8
21	De uittocht: Exodus 14:5-16, 19-31	46	De tempel van Salomo: 1 Kronieken 28:20; 29:6-9; 2 Kronieken 5:1; 6:1-3
22	De Israëlieten ontvangen manna uit de hemel: Exodus 16:1-8, 21-31, 35	47	Daniël en het voedsel van de koning: Daniël 1:1, 3-20
23	De tien geboden; de koperen slang: Exodus 19:1-5, 20; 20:1-17; 31:18; Numeri 21: 4-9	48	Sadrak, Mesak en Abednego: Daniël 3:1, 4-30
24	Dochters van Selofchad: Numeri 27:1-7	49	Daniël in de leeuwenkuil: Daniël 6
25	Jozua en de strijd om Jericho: Jozua 1:1-11, 16-17; 2:1-6, 14; 3:5-9, 13-17; 6:1-5, 13-16, 20, 23; 24:14-18	50	Jona en de walvis: Jona 1; 2; 3:1-5
		51	Aanvullende teksten: Amos 3:7; Nahum 1:7; Habakkuk 3:19; Sefanja 3:16-20
		52	Maleachi: Maleachi 3:8-12; Maleachi 4:5-6

Rosemary M. Wixom

Algemeen
jeugdwerkpresidente

De overwinnaarshaag

'O, wat is het plan van onze God toch groot' (2 Nephi 9:13).

In de lente woonden mijn man en ik een voetbalwedstrijd bij van onze vierjarige kleinzoon. De kinderen renden in elke richting achter de bal aan en iedereen was erg enthousiast. Toen het eindsignaal had geklonken, wisten de spelers niet wie gewonnen en wie verloren had. Ze hadden gewoon gevoetbald.

De coaches begeleiden de spelers naar de tegenstanders om ze de hand te schudden. Toen waren we getuige van iets bijzonders. De coach vroeg om een overwinnaarshaag.

Ouders, grootouders en alle overige toeschouwers vormden twee naar elkaar toe gerichte rijen. Ze hieven hun armen op en maakten zo een boog. De kinderen renden joelend tussen de juichende volwassenen door over het pad dat de toeschouwers gevormd hadden.

Ook de kinderen van het andere team deden mee. Alle spelers werden door de volwassenen aangemoedigd toen ze door de overwinnaarshaag liepen.

Er kwam een ander beeld op in mijn gedachten. Ik had het gevoel dat ik kinderen zag die naar het plan leefden dat onze hemelse Vader voor ieder kind heeft bedacht. Ze renden over het rechte en smalle pad, onder de armen door van hen die van hielden. Elk kind voelde vreugde door op het pad te lopen.

Jezus Christus wees ons het pad en ging ons voor. Als we zijn voorbeeld volgen, kunnen we allemaal terugkeren naar onze hemelse thuis en veilig zijn in de armen van onze hemelse Vader. ■

Kom meer te weten over het jeugdwerkthema van deze maand!

Vader in de hemel maakt het mogelijk voor me om naar Hem terug te keren

Voor we naar de aarde kwamen, woonden we bij onze hemelse Vader zijn Zoon Jezus Christus in de hemel.

Onze hemelse Vader presenteerde zijn plan aan ons. We kozen ervoor het plan van onze hemelse Vader te volgen en naar de aarde te komen.

Onze hemelse Vader houdt van ons en wil dat we bij Hem terugkeren. Hij heeft zijn Zoon, Jezus Christus, gestuurd om ons de weg te wijzen en ons te helpen bij Hem terug te keren.

Als we bij onze hemelse Vader terugkeren, zal Hij ons met open armen ontvangen!

en in geloof te leven.

We volgen het pad naar hemelse Vader door:

Ons te laten dopen en bevestigen,

van het avondmaal te nemen,

tempelverbonden te sluiten,

Dit ben ik!

EEN PAD VOOR MEZELF

Maak een poster die jouw pad naar hemelse Vader voorstelt. Teken een pad op papier of karton. Laat een volwassene je helpen met het uitknippen van deze prentjes en kleef ze langs het pad. Voeg foto's toe of teken prentjes van jezelf op belangrijke gebeurtenissen, zoals de doop.

WAT JE NODIG HEBT:

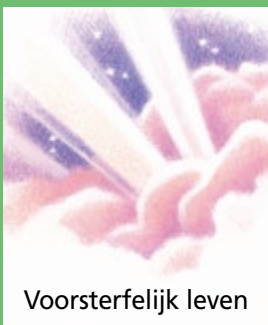
- Een vel papier of karton
- Een schaar
- Lijm of plakband
- Krijtjes, stiften of potloden

LIEDJE EN SCHRIFTEKST

- 'Hij zond zijn Zoon' (*Kinderliedjes*, pp. 20–21)
- Johannes 3:16

IDEEËN VOOR EEN GEZINSBESPREKING

Deze boodschap legt het plan van onze hemelse Vader op een erg eenvoudige manier uit. Gezinsleden kunnen om de beurt aan de hand van de afbeeldingen de verschillende delen van het plan uitleggen. Daarna kunt u samen bespreken hoe u elkaar kunt helpen op het pad te blijven dat naar onze hemelse Vader terugleidt.

Voorsterfelijk leven

De hele wapenrusting van God aandoen

De gave van de Heilige Geest ontvangen

De geboden onderhouden

Mijn doop

Pal voor het goede staan

Ik zal Jezus Christus volgen

Op een dag zal ik daar binnen gaan

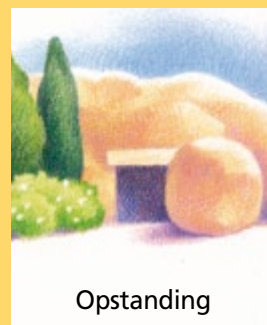
Ik keer terug naar mijn hemelse Vader!

Het Boek van Mormon

Mijn toekomstig gezin

Opstanding

KAN HIJ ME ZIEN?

Teresa Starr

Het was de dag dat mijn zoon Daniel voor de eerste keer naar de kleuterschool zou gaan. Hij maakte zich zorgen om van huis te gaan en naar school te gaan. Ik wilde zeker zijn dat hij zich voorbereid voelde op de uitdagingen van de 'echte wereld'. Ik zei hem dat ik hem erg zou missen als hij weg was. Ik verzekerde hem dat hoewel ik niet bij hem kon zijn, hij zich nooit alleen of bang hoefde voelen, omdat zijn Vader in de hemel over hem zou waken. Ik herinnerde hem eraan dat hij altijd en overal kon bidden en dat God hem altijd zou horen.

De vijfjarige Daniel luisterde aandachtig naar mij. Na even te hebben nagedacht, vroeg hij: 'Kan Hij me zien als ik in mijn huis ben?'

'Jazeker', verzekerde ik hem.

'Kan Hij me buiten zien?' vroeg hij.

'Ja, Hij kan je altijd zien', antwoordde ik.

Met een enthousiaste blik rende Daniel meteen de tuin in. Ik volgde hem. Daniel keek omhoog naar de open, blauwe lucht en vroeg me: 'Als ik naar de hemel kijk en glimlach, ziet Hij me dan en glimlacht Hij dan terug naar me?'

*Daniel liep de
tuin in en vroeg
aan mij: 'Als ik
naar de hemel
kijk en glimlach,
glimlacht God
dan terug
naar me?'*

Sprakeloos door de brok in mijn keel en de emoties in mijn hart, knikte ik: 'Ja!'

Hij bleef naar de hemel kijken, deze keer met half dichtgeknepen, zoekende ogen en een volmaakt, kinderlijk geloof en vroeg: 'Kan ik Hem zien?'

'Je kan Hem misschien niet zien', antwoordde ik, 'maar je zult weten dat Hij er is, omdat je zijn glimlach in je hart zal voelen.'

Daniel glimlachte en staaarde naar de hemel. Aan de vredige uitdrukking op zijn gezicht kon ik merken dat hij die goddelijke glimlach diep in zijn ziel voelde.

Uit de mond van kinderen leren we veel over rein geloof — het geloof waarvan we hopen dat ze het voor eeuwig zullen hebben. Onvermijdelijk ontdekken ze dat het leven soms ook moeilijk is. We bidden dat hun geloof hen zal schragen.

Als ik een moeilijke tijd doormaak, denk ik aan Daniels voorbeeld en met al het kinderlijk geloof dat een volwassene in zich heeft, kijk ik dan ook zoekend naar de hemel en vraag: 'Kan Hij me zien?' Dan denk ik net als Daniel: 'Kan ik Hem zien?' Als ik dan nadenk over zijn vele tedere barmhartigheden in mijn leven, bevestigt de Heilige Geest me dat ik de liefde van hemelse Vader echt heb gevoeld. Versterkt in geloof en geïnspireerd door hoop, verzekert de Geest me dat ik dat altijd kan. ■

De auteur woont in Utah (VS).

ILLUSTRATION ROBERT T. BARRETT

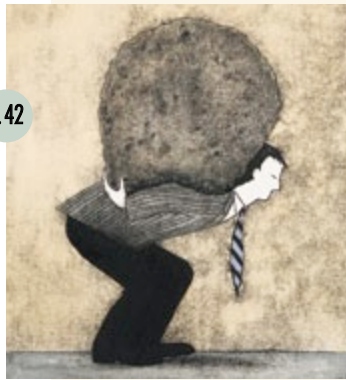
HAROLD B. LEE

Harold B. Lee leerde de Geest op zeer jonge leeftijd te herkennen. Op zekere dag liep hij naar wat vervallen **schuren**, maar een stem riep zijn naam en zei hem er niet heen te gaan. Harold gehoorzaamde. Hij bleef de Geest volgen, zoals toen hij het aan het hoofd stond van het **welzijnsprogramma van de kerk**. Hij stond ook aan het hoofd van de afdeling die **leermiddelen** ontwikkelde om de leden te helpen de Geest in hun leven te herkennen.

Ook in deze uitgave

VOOR JONGVOLWASSENEN

p.42

Goed doorstaan

We moeten niet denken dat we geen beproevingen krijgen, omdat we de Heer beloven dat we altijd getrouw zullen zijn. We moeten ze goed doorstaan en dan zullen we gezegend worden.

VOOR JONGEREN

BEIDE HELFTEN VAN DE ZEGENING

Welke zegeningen krijgen we door familiehistorisch werk te doen en namen van voorouders naar de tempel te nemen? Deze jongeren uit New York delen hun ervaringen.

p.60

VOOR KINDEREN

p.69

Paspoort

Zoek dit jaar in de *Liahona* naar stemfels van landen om toe te voegen aan je paspoort.

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN